

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

มาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น

พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บรรจुरเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๔/๒๕๕๐

วันพุธที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

พ.พ. ๑๔๑/๒๕๕๐

จัดทำโดย
สำนักกฎหมาย

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

Legislative Institutional Repository of Thailand

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรีชุดที่มี พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี ให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๐ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๔/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการของวงงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้นเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
สิงหาคม ๒๕๕๐

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายหน้ช ภาสุข ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นายสุชาติ พันทองคำ ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมาย ๒
นางสาวสมสมร นาคนาค นิตกร ๖ นางสาวจินดา สัตยารัฐานวณิชย์ นิตกร ๔
นางสาวสุนันทา เรืองฉาย นิตกร ๔ นางสาวปรางทิพย์ หวังสมนึก นิตกร ๓
นางสาววรรณิกา พัศระ วิทยากร ๓ นางสิริกัญย์ ส่องแสง เจ้าหน้าที่งานธุรการ ๖
นางกาญจนา ว่าบ้านเลน เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๒
กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย โทร. ๐ ๒๕๓๑ ๕๒๕๖

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้จากเว็บไซต์สภานิติบัญญัติแห่งชาติ www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ ในทุกวันอังคารของสัปดาห์ที่มีการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นต้นไป ที่ศูนย์บริการข้อมูลกฎหมาย วุฒิสภา อาคารรัฐสภา ๒ ชั้น ๑ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๒ ๒๕๔ ๑๕๖๕

ส่วนที่ ๑ บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ความเป็นมา สาระสำคัญ และบันทึกสำนักงาน

คณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัติ

มาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ.

- บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ๑
- ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. ๗
- สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. ๘
- บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัติมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. ๒๔

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ.

- คำชี้แจงความจำเป็นในการตรากฎหมายร่างพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. ๓๓
- มาตรการปกป้องการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น (Safeguard Measure : SG) ๓๖

ส่วนที่ ๓ ภาคผนวก

- ร่างพระราชบัญญัติมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ๔๑

ส่วนที่ ๑

- บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ความเป็นมา สาระสำคัญ
- บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติมาตรการปกป้อง
จากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ.

บทสรุปสำหรับสมาชิกรัฐสภา

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. เสนอ โดย คณะรัฐมนตรี ชุด ที่มี พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๐ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๔/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น

เหตุผล

เนื่องจากประกาศกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการกำหนดมาตรการปกป้องการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการส่งออก ไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ยังมีข้อจำกัดด้านขอบเขตที่จะนำมาปรับใช้

กับการกำหนดมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น จึงสมควรให้มีกฎหมายเฉพาะว่าด้วยมาตรการปกป้อง และโดยที่ประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีความตกลงการค้าโลก ได้เข้าเป็นภาคีความตกลงการค้าโลก ลงวันที่ ๑๕ เมษายน ค.ศ. ๑๙๙๔ ซึ่งกำหนดให้ประเทศสมาชิก มีสิทธิที่จะใช้มาตรการปกป้องตามความตกลงการค้าโลกได้ และเพื่อให้เป็นไปตามความตกลงทางการค้าระหว่างประเทศอื่นๆ ที่ประเทศไทยมีข้อผูกพัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. มีเนื้อหาจำนวน ๔๒ มาตรา มีสาระสำคัญ ดังนี้

คณะกรรมการ (หมวด ๑)

- ๑) กำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณา มาตรการปกป้อง (ร่างมาตรา ๕)
- ๒) อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณา มาตรการปกป้อง ทำหน้าที่พิจารณา กำหนดมาตรการปกป้องตามพระราชบัญญัตินี้ กำหนดการชดเชย ให้คำแนะนำในการออก

กฎกระทรวงและประกาศเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ แต่งตั้งคณะกรรมการและปฏิบัติการอื่นตามที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย (ร่างมาตรา ๖)

๓) กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งกรณีอื่นของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้อง และการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่างก่อนครบวาระ (ร่างมาตรา ๗ ร่างมาตรา ๘ และร่างมาตรา ๙)

๔) กำหนดองค์ประชุมและการวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้อง (ร่างมาตรา ๑๐)

๕) กำหนดให้คณะกรรมการปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้องมอบหมายได้ และอนุโลมให้นำกรณีองค์ประชุมและการวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมคณะกรรมการดังกล่าวมาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการด้วย (ร่างมาตรา ๑๑ และร่างมาตรา ๑๒)

การพิจารณากำหนดมาตรการปกป้อง (หมวด ๒)

การเริ่มต้นกระบวนการพิจารณา (ส่วนที่ ๑)

๖) กำหนดให้อุตสาหกรรมภายในหรือกรมการค้าต่างประเทศเป็นผู้มีสิทธิยื่นคำขอให้คณะกรรมการพิจารณามาตรการ

ปกป้องดำเนินการพิจารณากำหนดมาตรการปกป้อง ในกรณีที่เห็นว่ามี การนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นและก่อให้เกิดความเสียหายแก่อุตสาหกรรมภายใน ส่วนรายละเอียดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการยื่นคำขอให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ (ร่างมาตรา ๑๓ และร่างมาตรา ๑๔)

๗) กำหนดการพิจารณาคำขอในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้องพิจารณาคำขอแล้วพบว่ามีมูลเกี่ยวกับการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นและก่อให้เกิดความเสียหายแก่อุตสาหกรรมภายใน ให้กรมการค้าต่างประเทศดำเนินการได้สวนต่อไป และกรณีที่คณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้องพิจารณาคำขอแล้วพบว่าไม่มีการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นหรือไม่มีความเสียหายให้กรมการค้าต่างประเทศแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ยื่นคำขอทราบโดยไม่ชักช้า (ร่างมาตรา ๑๕)

ความเสียหาย (ส่วนที่ ๒)

๘) กำหนดการพิจารณาความเสียหายให้คณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้องพิจารณาความเสียหายที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายใน โดยพิจารณาจากปัจจัยทั้งหมดที่เกี่ยวข้องจากข้อเท็จจริง และมีใช้จากข้อกล่าวหา การคาดเดา หรือความเป็นไปได้ที่ห่างไกล เช่น อัตราและปริมาณการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น ส่วนแบ่งตลาดของสินค้านำเข้าที่เพิ่มขึ้น และกำไรขาดทุน เป็นต้น ทั้งนี้

เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นและความเสียหาย ส่วนรายละเอียดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการพิจารณาความเสียหายให้เป็นไปตามกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๑๖ และร่างมาตรา ๑๗)

การไต่สวน (ส่วนที่ ๓)

๙) กำหนดให้กรมการค้าต่างประเทศ ทำหน้าที่ไต่สวนการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นและความเสียหาย โดยให้ออกประกาศการไต่สวนและแจ้งให้ผู้มีส่วนได้เสียทราบเพื่อเปิดโอกาสให้โต้แย้งคัดค้านได้สำหรับรายละเอียดเกี่ยวกับการเสนอเอกสารหลักฐานเพื่อสนับสนุนหรือโต้แย้งคำขอให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ (ร่างมาตรา ๑๘ และร่างมาตรา ๑๙)

๑๐) กำหนดให้กรมการค้าต่างประเทศสรุปผลการไต่สวน และเสนอความเห็นดังกล่าวต่อคณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้องเพื่อพิจารณาต่อไป (ร่างมาตรา ๒๐)

๑๑) กำหนดให้ความคุ้มครองข้อมูลที่ได้โดยสภาพเป็นข้อมูลลับหรือเป็นข้อมูล que ผู้ นำเสนอข้อมูลได้ขอให้ถือเป็นความลับ และมีเหตุผลที่รับฟังได้ (ร่างมาตรา ๒๑)

การกำหนดมาตรการปกป้องชั่วคราว (ส่วนที่ ๔)

๑๒) กำหนดให้อำนาจคณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้องสามารถใช้มาตรการปกป้องชั่วคราวได้ ในกรณีที่มีหลักฐานชัดเจนว่าการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นก่อให้เกิดความเสียหาย หรือกำลังคุกคามที่จะก่อความเสียหาย ซึ่งหากดำเนินการใช้มาตรการปกป้องล่าช้าจะก่อให้เกิดผลเสียที่ยากแก่การแก้ไข โดยให้มีการประกาศเรียกเก็บอากรชั่วคราวตามอัตราที่เหมาะสมด้วย (ร่างมาตรา ๒๒ และร่างมาตรา ๒๓)

การยุติการพิจารณากำหนดมาตรการปกป้อง (ส่วนที่ ๕)

๑๓) กำหนดกรณี que คณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้องมีคำวินิจฉัยขั้นที่สุดว่าไม่มีการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น หรือไม่มีความเสียหาย ก็ให้ยุติการพิจารณากำหนดมาตรการปกป้อง (ร่างมาตรา ๒๔)

ระยะเวลาในการพิจารณากำหนดมาตรการปกป้อง (ส่วนที่ ๖)

๑๔) กำหนดให้คณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้องพิจารณามาตรการปกป้องให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปี นับแต่วันประกาศไต่สวน แต่ในกรณีมีเหตุจำเป็นให้ขยายเวลาได้ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน (ร่างมาตรา ๒๕)

การกำหนดและการใช้มาตรการ ปกป้อง (หมวด ๓)

๑๕) กำหนดให้อำนาจคณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้องในการเลือกใช้มาตรการปกป้อง ได้แก่ การเรียกเก็บอากรการจำกัดปริมาณนำเข้า โดยจะจัดสรรปริมาณการนำเข้า หรือมาตรการอื่นใดนอกเหนือจากมาตรการดังกล่าวข้างต้นก็ได้ (ร่างมาตรา ๒๖)

๑๖) กำหนดให้มาตรการปกป้องที่จะกำหนดขึ้นใช้บังคับกับสินค้านำเข้าที่เพิ่มขึ้นโดยไม่คำนึงถึงแหล่งที่มาของสินค้า และใช้ได้เท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันหรือเยียวยาความเสียหายและเพื่อให้ผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันหรืออุตสาหกรรมภายในมีระยะเวลาในการปรับตัว (ร่างมาตรา ๒๗)

๑๗) กำหนดกรณีเลือกใช้มาตรการปกป้องโดยการเรียกเก็บอากรให้ถือว่าอากรดังกล่าวเพิ่มขึ้นจากอัตราที่ต้องเสียตามที่กำหนดในพิกัดอัตราศุลกากร หรือประกาศเรียกเก็บอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรที่ใช้อยู่ในขณะนำเข้า (ร่างมาตรา ๒๘)

๑๘) กำหนดกรณีเลือกใช้มาตรการปกป้องโดยการจำกัดปริมาณการนำเข้า ต้องไม่ทำให้ปริมาณการนำเข้าลดลงต่ำกว่าปริมาณการนำเข้าที่ผ่านมา แต่ถ้าปรากฏชัดแจ้งว่ามีความจำเป็นเพื่อที่จะเป็นการป้องกันหรือเยียวยาความเสียหายได้ก็ให้สามารถระทำการดังกล่าวได้ (ร่างมาตรา ๒๙)

๑๙) กำหนดกรณีเลือกใช้มาตรการปกป้องโดยการจัดสรรปริมาณการนำเข้า ให้คณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้องมอบหมายให้กรมการค้าต่างประเทศทำการเจรจาตกลง เพื่อจัดสรรปริมาณการนำเข้ากับประเทศผู้ส่งออกรายใหญ่ได้ แต่ถ้าไม่สามารถทำความตกลงดังกล่าวได้ให้ทำการจัดสรรปริมาณการนำเข้าแก่ประเทศผู้ส่งออกตามสัดส่วนของปริมาณหรือมูลค่าทั้งหมดของสินค้าที่นำเข้านอนานี้ในช่วงเวลาที่เหมาะสม โดยให้คำนึงถึงปัจจัยพิเศษที่อาจมีผลกระทบต่อการค้าสินค้านำเข้าดังกล่าวด้วย (ร่างมาตรา ๓๐)

๒๐) กำหนดกรณีที่ปริมาณการนำเข้าจากบางประเทศได้เพิ่มขึ้นในอัตราที่ไม่ได้สัดส่วนกับปริมาณการนำเข้ารวมที่เพิ่มขึ้นให้อำนาจคณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้องที่จะสามารถจัดสรรปริมาณการนำเข้าตามหลักเกณฑ์ที่เห็นว่าเหมาะสมได้โดยไม่จำเป็นต้องทำการเจรจาตกลงเพื่อจัดสรรปริมาณการนำเข้ากับประเทศผู้ส่งออกรายใหญ่หรือทำการจัดสรรปริมาณการนำเข้าแก่ประเทศผู้ส่งออกตามสัดส่วนก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องมีการปรึกษาหารือกับประเทศผู้ส่งออกรายใหญ่ภายใต้การกำกับของคณะกรรมการว่าด้วยมาตรการปกป้องขององค์การการค้าโลกก่อน (ร่างมาตรา ๓๑)

๒๑) กำหนดมิให้นำมาตรการปกป้องมาบังคับใช้กับสินค้าที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศกำลังพัฒนาที่มีส่วนแบ่งการนำเข้าสินค้าไม่เกินร้อยละสามของปริมาณการนำเข้า

รวมของสินค้านั้น แต่เมื่อรวมกันแล้วสินค้าที่นำเข้าจากประเทศกำลังพัฒนาที่มีส่วนแบ่งการนำเข้าน้อยกว่าร้อยละสามดังกล่าวต้องมีปริมาณรวมกันไม่เกินร้อยละเก้าของปริมาณการนำเข้า (ร่างมาตรา ๓๒)

ระยะเวลาในการใช้มาตรการปกป้องและการทบทวน (หมวด ๔)

๒๒) กำหนดให้คณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้องกำหนดระยะเวลาการใช้มาตรการปกป้องตามที่จำเป็นแต่ไม่เกินสี่ปี และให้มีการทบทวนการใช้มาตรการปกป้องเพื่อพิจารณาผ่อนคลายหรือยุติมาตรการได้ (ร่างมาตรา ๓๓ ร่างมาตรา ๓๔ และร่างมาตรา ๓๕)

๒๓) กำหนดให้คณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้องสามารถขยายเวลาการใช้มาตรการปกป้องได้ตามที่จำเป็น แต่เมื่อรวมกับระยะเวลาที่บังคับใช้อยู่เดิมแล้วต้องไม่เกินสิบปี เมื่อคณะกรรมการดังกล่าวเห็นสมควรหรือเมื่อมีคำร้องขอจากอุตสาหกรรมภายในเนื่องจากเห็นว่า มีความจำเป็นต้องใช้มาตรการปกป้องต่อไปอีก เพื่อป้องกันมิให้เกิดความเสียหาย โดยมีหลักฐานแสดงว่าอุตสาหกรรมภายในอยู่ระหว่างการปรับตัว ทั้งนี้ มาตรการปกป้องที่ขยายเวลาการบังคับต้องไม่เข้มงวดเกินกว่ามาตรการที่ใช้บังคับอยู่เดิม (ร่างมาตรา ๓๖ และร่างมาตรา ๓๗)

๒๔) กำหนดห้ามมิให้นำมาตรการปกป้องที่สิ้นสุดลงแล้ว มาบังคับใช้กับสินค้า

นำเข้านั้นอีก เว้นแต่ได้พ้นระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนด และกำหนดกรณีมาตรการปกป้องที่มีระยะเวลาบังคับใช้ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน อาจนำมาตรการปกป้องดังกล่าวมาบังคับใช้กับสินค้านำเข้านั้นได้อีก แต่ต้องเว้นระยะห่างจากการบังคับใช้ครั้งก่อนและเป็นไปตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๓๘)

ผลกระทบจากการใช้มาตรการปกป้อง (หมวด ๕)

๒๕) กำหนดการชดเชยผลกระทบจากการใช้มาตรการปกป้อง โดยให้คณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้องพิจารณาการชดเชยผลกระทบดังกล่าวโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๓๙)

การประกาศเผยแพร่ผลคำวินิจฉัย (หมวด ๖)

๒๖) กำหนดว่าเมื่อมีคำวินิจฉัยขั้นสุดท้ายให้ยุติการพิจารณามาตรการปกป้องหรือให้กำหนดมาตรการปกป้อง หรือให้ขยายเวลาการใช้มาตรการปกป้อง ให้กรมการค้าต่างประเทศประกาศเผยแพร่ผลการได้สวนต่อสาธารณะ (ร่างมาตรา ๔๐)

มาตรการปกป้องตามความตกลงทางการค้าระหว่างประเทศ (หมวด ๗)

๒๗) กำหนดกรณีที่ใช้มาตรการปกป้องตามความตกลงทางการค้าระหว่างประเทศ

ที่ประเทศไทยเป็นภาคีมีข้อกำหนดว่าด้วยการปกป้องแตกต่างไปจากร่างพระราชบัญญัตินี้ ให้การดำเนินการในเรื่องเกี่ยวกับขั้นตอนและเงื่อนไขการพิจารณามาตรการปกป้อง ระยะเวลาการใช้มาตรการปกป้อง มาตรการปกป้องชั่วคราว และการทบทวน เป็นไปตามพันธกรณีที่ได้ตกลงกันไว้ในความตกลงนั้น ๆ (ร่างมาตรา ๔๑)

บทเฉพาะกาล

๒๘) กำหนดรองรับการพิจารณา กำหนดมาตรการปกป้องที่อยู่ระหว่างการดำเนินการตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยการกำหนดมาตรการปกป้องการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติการส่งออกป็นอกและการนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ และรองรับการพิจารณา มาตรการปกป้องที่ดำเนินการไปแล้ว ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ดังกล่าว ให้เป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ในส่วนที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔๒)

ความเป็นมา
ของร่างพระราชบัญญัติมาตรการปกป้อง
จากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. เสนอโดยคณะรัฐมนตรีชุดที่มี พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี เพื่อให้ สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๐ และได้บรรจุระเบียบวาระ การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๔/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐ โดยมีเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ ดังนี้

เนื่องจากประกาศกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยการกำหนดมาตรการปกป้องการนำเข้า สินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการส่งออก ไปนอกและการนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ยังมีข้อจำกัดด้านขอบเขตที่จะนำมาปรับใช้กับการกำหนดมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้า ที่เพิ่มขึ้น จึงสมควรให้มีกฎหมายเฉพาะว่าด้วยมาตรการปกป้อง และโดยที่ประเทศไทย ได้เข้าเป็นภาคีความตกลงการค้าเขตจัดตั้งองค์การการค้าโลก ลงวันที่ ๑๕ เมษายน ค.ศ. ๑๙๙๔ ซึ่งกำหนดให้ประเทศสมาชิกมีสิทธิที่จะใช้มาตรการปกป้องตามความตกลง องค์การการค้าโลกได้ และเพื่อให้เป็นไปตามความตกลงทางการค้าระหว่างประเทศอื่นๆ ที่ประเทศไทยมีข้อผูกพัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. คณะรัฐมนตรีชุดที่มี พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติหลักการตามที่ กระทรวงพาณิชย์เสนอ เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกาตรวจพิจารณาก่อน แล้วจึงส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พิจารณาก่อนนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

สาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น

พ.ศ.

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น

๑.๒ เหตุผล

เนื่องจากประกาศกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยการกำหนดมาตรการปกป้องการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการส่งออก ไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ยังมีข้อจำกัดด้านขอบเขตที่จะนำมาปรับใช้กับการกำหนดมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น จึงสมควรให้มีกฎหมายเฉพาะว่าด้วยมาตรการปกป้อง และโดยที่ประเทศไทย ได้เข้าเป็นภาคีความตกลงมาร์ราเกชจัดตั้งองค์การการค้าโลก ลงวันที่ ๑๕ เมษายน ค.ศ. ๑๙๙๔ ซึ่งกำหนดให้ประเทศสมาชิกมีสิทธิที่จะใช้มาตรการปกป้องตามความตกลง องค์การการค้าโลกได้ และเพื่อให้เป็นไปตามความตกลงทางการค้าระหว่างประเทศอื่นๆ ที่ประเทศไทยมีข้อผูกพัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ.”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น

๔. วันใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒)

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

LIRT

๕. บทนิยามศัพท์ (ร่างมาตรา ๓)

ในพระราชบัญญัตินี้

“มาตรการปกป้อง” หมายความว่า มาตรการที่กำหนดขึ้นเพื่อป้องกันและเยียวยาความเสียหายอันเกิดจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น

“การนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น” หมายความว่า การนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งในปริมาณเพิ่มขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน หรือโดยการเปรียบเทียบกับการผลิตภายในประเทศ

“ความเสียหาย” หมายความว่า

(๑) ความเสียหายอย่างร้ายแรงที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายใน โดยเป็นความเสียหายโดยรวมที่ชัดเจนที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายใน หรือ

(๒) ความเสียหายอย่างร้ายแรงที่คุกคามอุตสาหกรรมภายใน โดยเป็นความเสียหายที่ชัดเจนว่าใกล้จะเกิดแก่อุตสาหกรรมภายใน

“อุตสาหกรรมภายใน” หมายความว่า ผู้ผลิตที่ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันภายในประเทศ หรือผู้ผลิตที่ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันซึ่งมีปริมาณผลผลิตรวมกันแล้วเป็นสัดส่วนที่สำคัญของปริมาณการผลิตภายในประเทศของสินค้านั้น

“สินค้าชนิดเดียวกัน” หมายความว่า สินค้าที่มีลักษณะเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันอย่างมากกับสินค้านำเข้าที่เพิ่มขึ้น และให้หมายรวมถึงสินค้าที่แข่งขันโดยตรงกับสินค้านั้นด้วย

“ผู้มีส่วนได้เสีย” หมายความว่า

(๑) ผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกสินค้านำเข้าที่เพิ่มขึ้นซึ่งอยู่ในต่างประเทศ ผู้นำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น หรือสมาคมในทางการค้าที่มีสมาชิกส่วนใหญ่เป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าสินค้านั้นแล้วแต่กรณี

(๒) รัฐบาลของประเทศผู้ส่งออกสินค้านำเข้าที่เพิ่มขึ้น

(๓) ผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันภายในประเทศ หรือสมาคมในทางการค้าที่มีสมาชิกส่วนใหญ่เป็นผู้ผลิตสินค้านั้น

(๔) บุคคลอื่นตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนด

“ประเทศกำลังพัฒนา” หมายความว่า ประเทศตามบัญชีรายชื่อขององค์การสหประชาชาติที่จัดอยู่ในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนา

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้อง

LIART

๖. บทรักษาการตามพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๔)

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของแต่ละกระทรวง กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

๗. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

คณะกรรมการ (หมวด ๑)

๗.๑ กำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้อง (ร่างมาตรา ๕)

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้อง” ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม อธิบดีกรมการค้าภายใน อธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนเจ็ดคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ และให้อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศแต่งตั้งข้าราชการของกรมการค้าต่างประเทศ เป็นผู้ช่วยเลขานุการของคณะกรรมการ

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศ เศรษฐศาสตร์ การบัญชีและการเงิน การคลัง นิติศาสตร์ การเกษตรและการอุตสาหกรรม

๗.๒ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้อง ทำหน้าที่พิจารณากำหนดมาตรการปกป้องตามพระราชบัญญัตินี้ กำหนดการชดเชย ให้คำแนะนำในการออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ และปฏิบัติการอื่นตามที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย (ร่างมาตรา ๕ และร่างมาตรา ๖)

มาตรา ๖ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณากำหนดมาตรการปกป้องตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) พิจารณากำหนดการชดเชยตามมาตรา ๓๔
- (๓) ให้คำแนะนำในการออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้
- (๔) พิจารณาแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ
- (๕) ปฏิบัติการอื่นตามที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่คณะรัฐมนตรี

มอบหมาย

๗.๓ กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งกรณีอื่นของ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้อง และการแต่งตั้ง กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่างก่อนครบวาระ (ร่างมาตรา ๗ ร่างมาตรา ๘ และร่างมาตรา ๙)

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบสองปี ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิออกจากตำแหน่ง เป็นจำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมดโดยวิธีจับสลาก และให้ถือว่าการออกจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิโดยวิธีจับสลากเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องหรือ ไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับความจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นความผิดลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

มาตรา ๙ ในกรณีตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิว่างลงก่อนครบกำหนดวาระ ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนโดยเร็ว เว้นแต่วาระการอยู่ในตำแหน่งของกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิที่จะมีการแต่งตั้งใหม่เหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการแต่งตั้งก็ได้

ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับการแต่งตั้งแทนตามวรรคหนึ่งอยู่ในตำแหน่ง เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

๗.๔ กำหนดองค์ประชุมและการวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมคณะกรรมการ พิจารณามาตรการปกป้อง (ร่างมาตรา ๑๐)

มาตรา ๑๐ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่า กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานใน ที่ประชุม

LIRT

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียในเรื่องที่ต้องวินิจฉัยชี้ขาด ห้ามมิให้กรรมการผู้นั้นเข้าร่วมประชุมในเรื่องนั้น

ในการประชุม ถ้ามีความเห็นแย้ง ให้บันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุมด้วย แต่กรรมการคนใดจะขอให้รวมความเห็นแย้งของตนไว้ในคำวินิจฉัยก็ได้

๗.๕ กำหนดให้คณะกรรมการปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้องมอบหมายได้ และอนุโลมให้นำกรณีองค์ประชุมและการวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมคณะกรรมการดังกล่าวมาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการด้วย (ร่างมาตรา ๑๑ และร่างมาตรา ๑๒)

มาตรา ๑๑ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้คณะกรรมการมีอำนาจดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

มาตรา ๑๒ ให้นำมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการโดยอนุโลม

การพิจารณากำหนดมาตรการปกป้อง (หมวด ๒)

การเริ่มต้นกระบวนการพิจารณา (ส่วนที่ ๑)

๗.๖ กำหนดให้อุตสาหกรรมภายใน หรือกรมการค้าต่างประเทศ เป็นผู้มียุติยานคำขอให้คณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้องดำเนินการพิจารณากำหนดมาตรการปกป้อง ในกรณี que เห็นว่ามีการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นและก่อให้เกิดความเสียหายแก่อุตสาหกรรมภายใน ส่วนรายละเอียดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการยื่นคำขอให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ (ร่างมาตรา ๑๓ และร่างมาตรา ๑๔)

มาตรา ๑๓ ผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันที่มีผลผลิตตามเกณฑ์ที่กระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนด หรือผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันที่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันรายอื่นที่มีผลผลิตรวมกันตามเกณฑ์ที่กระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนด เป็นผู้มียุติยานคำขอให้คณะกรรมการดำเนินการพิจารณากำหนดมาตรการปกป้อง ในกรณี que เห็นว่ามีการนำเข้าสินค้าชนิดนั้น ๆ ที่เพิ่มขึ้นและก่อให้เกิดความเสียหายแก่อุตสาหกรรมภายใน โดยให้ยื่นคำขอต่อกรมการค้าต่างประเทศ พร้อมหลักฐานและข้อมูลที่แสดงให้เห็นว่ามีการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นและก่อให้เกิดความเสียหายแก่อุตสาหกรรมภายใน

การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในประกาศกระทรวงพาณิชย์

เมื่อคำขอมีรายละเอียดและหลักฐานครบถ้วนถูกต้องแล้ว ให้กรมการค้าต่างประเทศเสนอคำขอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณา

มาตรา ๑๔ ถ้ากรมการค้าต่างประเทศเห็นว่ามิหลักฐานการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นและก่อให้เกิดความเสียหายแก่อุตสาหกรรมภายใน ให้กรมการค้าต่างประเทศยื่นคำขอให้คณะกรรมการดำเนินการพิจารณา

๗.๗ กำหนดการพิจารณาคำขอในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้องพิจารณาคำขอแล้วพบว่ามีมูลเกี่ยวกับการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นและก่อให้เกิดความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายใน ให้กรมการค้าต่างประเทศดำเนินการไต่สวนต่อไป และกรณีที่คณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้องพิจารณาคำขอแล้วพบว่าไม่มีการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นหรือไม่มีความเสียหาย ให้กรมการค้าต่างประเทศแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ยื่นคำขอทราบโดยไม่ชักช้า (ร่างมาตรา ๑๕)

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาคำขอตามมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๑๔ แล้วพบว่ามี การนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นและมีความเสียหาย ให้กรมการค้าต่างประเทศดำเนินการไต่สวนต่อไปโดยไม่ชักช้า

ถ้าคณะกรรมการพิจารณาคำขอแล้วพบว่าไม่มีการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นหรือไม่มีความเสียหาย ให้กรมการค้าต่างประเทศแจ้งผลการพิจารณาดังกล่าวให้ผู้ยื่นคำขอทราบโดยไม่ชักช้า

ความเสียหาย (ส่วนที่ ๒)

๗.๘ กำหนดการพิจารณาความเสียหาย ให้คณะกรรมการพิจารณา มาตรการปกป้องพิจารณาความเสียหายที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายใน โดยพิจารณาจากปัจจัยทั้งหมดที่เกี่ยวข้องจากข้อเท็จจริง และมีใช่จากข้อกล่าวหา การคาดเดา หรือความเป็นไปได้ที่ห่างไกล เช่น อัตราและปริมาณการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น ส่วนแบ่งตลาดของสินค้านำเข้าที่เพิ่มขึ้น และกำไรขาดทุน เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นและความเสียหาย ส่วนรายละเอียดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการพิจารณาความเสียหาย ให้เป็นไปตามกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๑๖ และร่างมาตรา ๑๗)

LIRT

มาตรา ๑๖ การพิจารณาว่ามีความเสียหายที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายในอันเนื่องมาจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น ให้พิจารณาจากปัจจัยทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะปัจจัยดังต่อไปนี้

- (๑) อัตราและปริมาณของการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น
- (๒) ส่วนแบ่งตลาดของสินค้านำเข้าที่เพิ่มขึ้น
- (๓) การเปลี่ยนแปลงของระดับการขาย
- (๔) การเปลี่ยนแปลงของระดับผลผลิต
- (๕) การเปลี่ยนแปลงของระดับผลิตภาพ
- (๖) การเปลี่ยนแปลงของระดับกำลังการผลิตที่ใช้จริง
- (๗) การเปลี่ยนแปลงของระดับกำไรและขาดทุน
- (๘) การเปลี่ยนแปลงของระดับการจ้างงาน

การพิจารณาความเสียหายตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้พิจารณาจากหลักฐานที่ชัดเจนแล้ว ต้องปรากฏว่าความเสียหายนั้นเป็นผลมาจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น หากมีความเสียหายเกิดขึ้นเนื่องจากเหตุอื่นในเวลาเดียวกัน นอกจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น มิให้นำความเสียหายที่เกิดจากเหตุอื่นนั้นมาเป็นข้อพิจารณา

การพิจารณาความเสียหายตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๗ การพิจารณาว่ามีความเสียหายที่อาจคุกคามอุตสาหกรรมภายใน ให้พิจารณาจากปัจจัยตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงและมีใช้จากข้อกล่าวหา การคาดเดา หรือความเป็นไปได้ที่ห่างไกล

การไต่สวน (ส่วนที่ ๓)

๗.๘ กำหนดให้กรมการค้าต่างประเทศทำหน้าที่ไต่สวนการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นและความเสียหาย โดยให้ออกประกาศการไต่สวนและแจ้งให้ผู้มีส่วนได้เสียทราบ เพื่อเปิดโอกาสให้ได้แย้งคัดค้านได้ สำหรับรายละเอียดเกี่ยวกับการเสนอเอกสารหลักฐานเพื่อสนับสนุนหรือโต้แย้งคำขอให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ (ร่างมาตรา ๑๘ และร่างมาตรา ๑๙)

มาตรา ๑๘ ในการพิจารณากำหนดมาตรการปกป้อง ให้กรมการค้าต่างประเทศเป็นผู้มีอำนาจไต่สวนข้อมูลการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นและความเสียหาย เริ่มต้นการไต่สวนโดยการออกประกาศไต่สวนการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นและความเสียหาย ในวารสารของทางราชการหรือโดยวิธีอื่นใดเพื่อให้สาธารณชนรับรู้

LIRT

ให้กรรมการค้าต่างประเทศแจ้งประกาศไต่สวนให้ผู้ยื่นคำขอและผู้มีส่วนได้เสียทราบด้วย

หลักเกณฑ์ของประกาศไต่สวนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กรรมการค้าต่างประเทศประกาศกำหนด โดยอย่างน้อยต้องประกอบด้วยรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ระบุสินค้านำเข้าที่ถูกไต่สวน
- (๒) วันเริ่มไต่สวน
- (๓) ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นและความเสียหาย

มาตรา ๑๙ ในระหว่างการไต่สวน ให้กรรมการค้าต่างประเทศเปิดโอกาสให้ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก และผู้มีส่วนได้เสียอื่นๆ เสนอหลักฐาน เอกสาร และแสดงความคิดเห็นสนับสนุนหรือโต้แย้งคำขอของผู้ยื่นคำขอ โดยอย่างน้อยที่สุดต้องแสดงว่าคำขอนั้นเป็นประโยชน์ต่อสาธารณชนหรือไม่

การเสนอหลักฐานและเอกสารตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กำหนดในประกาศกระทรวงพาณิชย์

๗.๑๐ กำหนดให้กรรมการค้าต่างประเทศสรุปผลการไต่สวน และเสนอความเห็นดังกล่าวต่อคณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้องเพื่อพิจารณาต่อไป (ร่างมาตรา ๒๐)

มาตรา ๒๐ เมื่อได้ดำเนินการไต่สวนการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นและความเสียหายเสร็จแล้ว ให้กรรมการค้าต่างประเทศสรุปผลการไต่สวน และเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาต่อไป

๗.๑๑ กำหนดให้ความคุ้มครองข้อมูลที่โดยสภาพเป็นข้อมูลลับหรือเป็นข้อมูลที่ผู้นำเสนอข้อมูลได้ขอให้ถือเป็นความลับและมีเหตุผลที่รับฟังได้ (ร่างมาตรา ๒๑)

มาตรา ๒๑ ข้อมูลที่โดยสภาพเป็นข้อมูลลับหรือเป็นข้อมูลที่ผู้นำเสนอข้อมูลได้ขอให้ถือเป็นความลับและมีเหตุผลที่รับฟังได้ ให้ปฏิบัติต่อข้อมูลนั้นอย่างเป็นการลับ เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากผู้นำเสนอข้อมูล ในกรณีนี้ กรรมการค้าต่างประเทศอาจขอให้ผู้ให้ข้อมูลจัดทำข้อสรุปของข้อมูลในลักษณะที่ไม่เป็นความลับก็ได้ หากผู้นำเสนอข้อมูลไม่สามารถจัดทำข้อสรุปในลักษณะที่ไม่เป็นความลับได้ ก็ให้แสดงเหตุผลไว้ด้วย

ในกรณีที่กรรมการค้าต่างประเทศเห็นว่า คำขอให้ถือข้อมูลเป็นความลับนั้นไม่มีเหตุผลเพียงพอและผู้ให้ข้อมูลไม่ยินยอมจะให้เผยแพร่หรือเปิดเผยไม่ว่าเป็นการทั่วไปหรือในรูปแบบของข้อสรุป กรรมการค้าต่างประเทศอาจไม่นำข้อมูลนั้นมาประกอบการพิจารณา เว้นแต่จะมีการพิสูจน์จนเป็นที่พอใจจากแหล่งข้อมูลอื่นที่เหมาะสมว่าข้อมูลนั้นเป็นข้อมูลที่ต้องการ

การกำหนดมาตรการปกป้องชั่วคราว (ส่วนที่ ๔)

๗.๑๒ กำหนดให้อำนาจคณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้องสามารถใช้มาตรการปกป้องชั่วคราวได้ ในกรณีที่มีหลักฐานชัดเจนว่าการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นก่อให้เกิดความเสียหาย หรือกำลังคุกคามที่จะก่อความเสียหาย ซึ่งหากดำเนินการใช้มาตรการปกป้องล่าช้าจะก่อให้เกิดผลเสียที่ยากแก่การแก้ไข โดยให้มีการประกาศเรียกเก็บอากรชั่วคราวตามอัตราที่เหมาะสมด้วย (ร่างมาตรา ๒๒ และร่างมาตรา ๒๓)

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่กรมการค้าต่างประเทศพิจารณาข้อมูลเบื้องต้นแล้ว ปรากฏหลักฐานชัดเจนว่าการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นก่อให้เกิดความเสียหายหรือกำลังคุกคามที่จะก่อความเสียหาย ซึ่งหากดำเนินการล่าช้าจะก่อให้เกิดผลเสียที่ยากแก่การแก้ไข ให้กรมการค้าต่างประเทศเสนอเรื่องให้คณะกรรมการเพื่อพิจารณากำหนดมาตรการปกป้องชั่วคราว

มาตรา ๒๓ ถ้าคณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่ามีความจำเป็นต้องกำหนดมาตรการปกป้องชั่วคราว ก็ให้ประกาศเรียกเก็บอากรชั่วคราวตามอัตราที่เห็นว่าเหมาะสม

อากรชั่วคราวที่เรียกเก็บตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเป็นอากรขาเข้าที่เพิ่มขึ้นจากอัตราที่พึงต้องเสียตามที่กำหนดในพิกัดอัตราศุลกากร หรือประกาศเรียกเก็บอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรที่ใช้อยู่ในขณะนำเข้า และให้นำบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรมาใช้บังคับแก่การเรียกเก็บอากรชั่วคราวเสมือนอากรดังกล่าวเป็นอากรขาเข้าตามกฎหมายนั้น และให้กรมศุลกากรเก็บรักษาอากรชั่วคราวที่เก็บได้ไว้เพื่อปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ จนกว่าจะสิ้นเหตุที่ต้องปฏิบัติตามมาตราดังกล่าว

การเรียกเก็บอากรชั่วคราวให้มีระยะเวลาใช้บังคับไม่เกินสองร้อยวัน

การยุติการพิจารณากำหนดมาตรการปกป้อง (ส่วนที่ ๕)

๗.๑๓ กำหนดกรณีที่คณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้องมีคำวินิจฉัยขั้นที่สุดว่าไม่มีการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น หรือไม่มีความเสียหาย ก็ให้ยุติการพิจารณากำหนดมาตรการปกป้อง (ร่างมาตรา ๒๔)

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่คณะกรรมการวินิจฉัยขั้นที่สุดว่าไม่มีการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น หรือไม่มีความเสียหาย การพิจารณากำหนดมาตรการปกป้องเป็นอันยุติ และให้กรมการค้าต่างประเทศแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบพร้อมออกประกาศแจ้งผลการวินิจฉัยด้วย

ในกรณีที่มีการเก็บอากรชั่วคราวตามมาตรา ๒๓ ให้คืนโดยไม่ชักช้า

หลักเกณฑ์ และวิธีการคืนอากรชั่วคราว ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยศุลกากร และระเบียบพิธีการทางศุลกากรที่เกี่ยวข้อง

LIRT

ระยะเวลาในการพิจารณากำหนดมาตรการปกป้อง (ส่วนที่ ๖)

๗.๑๔ กำหนดให้คณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้องพิจารณา มาตรการปกป้องให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปี นับแต่วันประกาศใช้ ส่วน แต่ในกรณีมีเหตุ จำเป็นให้ขยายเวลาได้ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน (ร่างมาตรา ๒๕)

มาตรา ๒๕ การเริ่มต้นกระบวนการพิจารณากำหนดมาตรการปกป้องจนถึง การดำเนินการให้มีคำวินิจฉัยขั้นที่สุดว่าให้มีการกำหนดมาตรการปกป้อง หรือคำวินิจฉัยขั้นที่สุด ว่าไม่มีการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นหรือไม่มีความเสียหายและให้ยุติการพิจารณา ต้องดำเนินการ ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันประกาศใช้ ส่วน เว้นแต่กรณีมีเหตุจำเป็น ให้ขยายเวลาได้อีก ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

การกำหนดและการใช้มาตรการปกป้อง (หมวด ๓)

๗.๑๕ กำหนดให้อำนาจคณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้อง ในการเลือกใช้มาตรการปกป้อง ได้แก่ การเรียกเก็บอากร การจำกัดปริมาณนำเข้า โดยจะจัดสรรปริมาณการนำเข้า หรือมาตรการอื่นใดนอกเหนือจากมาตรการดังกล่าว ข้างต้นก็ได้ (ร่างมาตรา ๒๖)

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยขั้นที่สุดว่ามีการนำเข้าสินค้า ที่เพิ่มขึ้นและมีความเสียหาย ให้กำหนดมาตรการปกป้องภายใต้บทบัญญัติแห่งหมวดนี้ โดยจะกำหนดมาตรการใดมาตรการหนึ่ง หรือหลายมาตรการพร้อมกันก็ได้ ดังต่อไปนี้

(๑) เรียกเก็บอากรตามอัตราที่กำหนด

(๒) จำกัดปริมาณนำเข้า

(๓) มาตรการอื่นใดนอกเหนือจาก (๑) และ (๒) ที่มีผลเป็นการลดหรือจำกัด ปริมาณการนำเข้า เพื่อให้ผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันหรืออุตสาหกรรมภายในมีโอกาสดำเนินการ ตามแผนปรับตัว ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

๗.๑๖ กำหนดให้มาตรการปกป้องที่จะกำหนดขึ้นใช้บังคับกับสินค้านำเข้า ที่เพิ่มขึ้นโดยไม่คำนึงถึงแหล่งที่มาของสินค้า และใช้ได้เท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันหรือ เยียวยาความเสียหายและเพื่อให้ผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันหรืออุตสาหกรรมภายใน มีระยะเวลาในการปรับตัว (ร่างมาตรา ๒๗)

มาตรา ๒๗ ภายใต้บังคับหมวด ๗ มาตรการปกป้องที่จะกำหนดขึ้นนั้น ให้ใช้บังคับ กับสินค้านำเข้าที่เพิ่มขึ้นโดยไม่คำนึงถึงแหล่งที่มาของสินค้า และให้ใช้ได้เท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันหรือ เยียวยาความเสียหายและเพื่อให้ผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันหรืออุตสาหกรรมภายในมีระยะเวลาในการ ปรับตัว

LIRT

๗.๑๗ กำหนดกรณีเลือกใช้มาตรการปกป้องโดยการเรียกเก็บอากรให้ถือว่าอากรดังกล่าวเพิ่มขึ้นจากอัตราที่ต้องเสียตามที่กำหนดในพิกัดอัตราศุลกากร หรือประกาศเรียกเก็บอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรที่ใช้อยู่ในขณะนำเข้า (ร่างมาตรา ๒๘)

มาตรา ๒๘ ในกรณีกำหนดมาตรการปกป้องโดยการเรียกเก็บอากร อากรที่เรียกเก็บ ให้ถือเป็นอากรที่เพิ่มขึ้นจากอัตราที่พึงต้องเสียตามที่กำหนดในพิกัดอัตราศุลกากร หรือประกาศเรียกเก็บอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรที่ใช้อยู่ในขณะนำเข้า และให้นำบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรมาใช้บังคับแก่การเรียกเก็บอากรดังกล่าวเสมือนเป็นอากรขาเข้าตามกฎหมายนั้น

๗.๑๘ กำหนดกรณีเลือกใช้มาตรการปกป้องโดยการจำกัดปริมาณการนำเข้า ต้องไม่ทำให้ปริมาณการนำเข้าลดลงต่ำกว่าปริมาณการนำเข้าที่ผ่านมา แต่ถ้าปรากฏชัดเจนว่ามีความจำเป็นเพื่อที่จะเป็นการป้องกันหรือเยียวยาความเสียหายได้ก็ให้สามารถกระทำการดังกล่าวได้ (ร่างมาตรา ๒๙)

มาตรา ๒๙ ในกรณีกำหนดมาตรการปกป้องโดยการจำกัดปริมาณการนำเข้า ต้องไม่ทำให้ปริมาณการนำเข้าลดลงต่ำกว่าปริมาณการนำเข้าที่ผ่านมา เว้นแต่จะเป็นที่ปรากฏโดยชัดเจนว่ามีความจำเป็นต้องจำกัดปริมาณการนำเข้าจนทำให้ปริมาณการนำเข้าลดลงกว่าเดิมจึงจะป้องกันหรือเยียวยาความเสียหายได้

การพิจารณาปริมาณการนำเข้าที่ผ่านมาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนด

๗.๑๙ กำหนดกรณีเลือกใช้มาตรการปกป้องโดยการจัดสรรปริมาณการนำเข้า ให้คณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้องมอบหมายให้กรมการค้าต่างประเทศทำการเจรจาตกลง เพื่อจัดสรรปริมาณการนำเข้ากับประเทศผู้ส่งออกรายใหญ่ได้ แต่ถ้าไม่สามารถทำความตกลงดังกล่าวได้ให้ทำการจัดสรรปริมาณการนำเข้าแก่ประเทศผู้ส่งออกตามสัดส่วนของปริมาณหรือมูลค่าทั้งหมดของสินค้าที่นำเข้าก่อนหน้านี้ในช่วงเวลาที่เหมาะสม โดยให้คำนึงถึงปัจจัยพิเศษที่อาจมีผลกระทบต่อการค้าสินค้าดังกล่าวด้วย (ร่างมาตรา ๓๐)

มาตรา ๓๐ ในกรณีกำหนดมาตรการปกป้องโดยการจัดสรรปริมาณการนำเข้า คณะกรรมการจะมอบหมายให้กรมการค้าต่างประเทศเจรจาตกลงจัดสรรปริมาณการนำเข้ากับประเทศผู้ส่งออกรายใหญ่ก็ได้

LIRT

ในกรณีที่ไม่สามารถทำความตกลงจัดสรรปริมาณการนำเข้าตามวรรคหนึ่งได้ ให้จัดสรรปริมาณการนำเข้าแก่ประเทศผู้ส่งออกตามสัดส่วนของปริมาณหรือมูลค่าทั้งหมดของสินค้าที่นำเข้าก่อนหน้าในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งที่เหมาะสม โดยให้คำนึงถึงปัจจัยพิเศษที่อาจมีผลกระทบต่อการค้าสินค้านี้ดังกล่าวด้วย

ในช่วงเวลาที่ใช้มาตรการตามวรรคหนึ่ง ห้ามมิให้ผู้ใดนำเข้าสินค้านั้น เว้นแต่จะได้รับหนังสือรับรองการนำเข้าที่ออกให้โดยกรมการค้าต่างประเทศไปแสดงต่อพนักงานศุลกากรในการนำเข้า

หนังสือรับรองการนำเข้าตามวรรคสาม ให้เป็นไปตามแบบที่กระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนด

๗.๒๐ กำหนดกรณีที่มีปริมาณการนำเข้าจากบางประเทศได้เพิ่มขึ้นในอัตราที่ไม่ได้สัดส่วนกับปริมาณการนำเข้ารวมที่เพิ่มขึ้น ให้อำนาจคณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้องที่จะสามารถจัดสรรปริมาณการนำเข้าตามหลักเกณฑ์ที่เห็นว่าเหมาะสมได้โดยไม่ต้องทำการเจรจาตกลงเพื่อจัดสรรปริมาณการนำเข้ากับประเทศผู้ส่งออกรายใหญ่หรือทำการจัดสรรปริมาณการนำเข้าแก่ประเทศผู้ส่งออกตามสัดส่วนก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องมีการปรึกษาหารือกับประเทศผู้ส่งออกรายใหญ่ภายใต้การกำกับของคณะกรรมการว่าด้วยมาตรการปกป้องขององค์การการค้าโลกก่อน (ร่างมาตรา ๓๑)

มาตรา ๓๑ ในกรณีของความเสียหายที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายใน หากปรากฏว่าปริมาณการนำเข้าจากบางประเทศได้เพิ่มขึ้นในอัตราที่ไม่ได้สัดส่วนกับปริมาณการนำเข้ารวมที่เพิ่มขึ้น คณะกรรมการจะกำหนดจัดสรรปริมาณการนำเข้าตามหลักเกณฑ์ที่เห็นว่าเหมาะสมโดยไม่ใช้หลักเกณฑ์ตามที่กำหนดในมาตรา ๓๐ ก็ได้ แต่ทั้งนี้ ต้องปรึกษาหารือกับประเทศผู้ส่งออกรายใหญ่ภายใต้กำกับของคณะกรรมการว่าด้วยมาตรการปกป้องขององค์การการค้าโลกก่อน โดยแสดงให้เห็นคณะกรรมการดังกล่าวเห็นว่าปริมาณการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นของบางประเทศไม่ได้สัดส่วนกับปริมาณการนำเข้ารวมที่เพิ่มขึ้น และมีเหตุผลอันสมควรที่จะไม่จัดสรรปริมาณการนำเข้าตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๓๐ และการจัดสรรปริมาณการนำเข้าที่กำหนดขึ้นในกรณีนี้เป็นธรรมต่อผู้ส่งออกทุกราย

การกำหนดจัดสรรปริมาณการนำเข้าตามวรรคหนึ่ง ต้องมีระยะเวลาใช้บังคับไม่เกินสี่ปี

LIART

๗.๒๑ กำหนดมิให้นำมาตรการปกป้องมาบังคับใช้กับสินค้าที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศกำลังพัฒนาที่มีส่วนแบ่งการนำเข้าสินค้าไม่เกินร้อยละสามของปริมาณการนำเข้ารวมของสินค้านั้น แต่เมื่อรวมกันแล้วสินค้านำเข้าจากประเทศกำลังพัฒนาที่มีส่วนแบ่งการนำเข้าน้อยกว่าร้อยละสามดังกล่าวต้องมีปริมาณรวมกันไม่เกินร้อยละเก้าของปริมาณการนำเข้า (ร่างมาตรา ๓๒)

มาตรา ๓๒ มิให้นำมาตรการปกป้องมาบังคับใช้กับสินค้าที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศกำลังพัฒนา หากส่วนแบ่งการนำเข้าสินค้าจากประเทศนั้นไม่เกินร้อยละสามของปริมาณการนำเข้ารวมของสินค้านั้น แต่ทั้งนี้สินค้านำเข้าจากประเทศกำลังพัฒนาที่มีส่วนแบ่งการนำเข้าน้อยกว่าร้อยละสามทั้งหลายนั้น รวมกันแล้วต้องมีปริมาณไม่เกินร้อยละเก้าของปริมาณการนำเข้ารวมของสินค้านั้น

ระยะเวลาในการใช้มาตรการปกป้องและการทบทวน (หมวด ๔)

๗.๒๒ กำหนดให้คณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้องกำหนดระยะเวลาการใช้มาตรการปกป้องตามที่จำเป็นแต่ไม่เกินสี่ปี และให้มีการทบทวนการใช้มาตรการปกป้องเพื่อพิจารณาผ่อนคลายหรือยุติมาตรการได้ (ร่างมาตรา ๓๓ ร่างมาตรา ๓๔ และร่างมาตรา ๓๕)

มาตรา ๓๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๑ วรรคสอง และมาตรา ๓๖ มาตรการปกป้องที่ประกาศใช้ ให้มีผลบังคับใช้ในระยะเวลาเท่าที่จำเป็นแต่ไม่เกินสี่ปีนับแต่วันประกาศใช้บังคับ

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่มาตรการปกป้องมีผลบังคับใช้เกินกว่าหนึ่งปี ให้ผ่อนคลายมาตรการดังกล่าวลงตามลำดับ

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่มาตรการปกป้องมีผลบังคับใช้เกินกว่าสามปี ให้คณะกรรมการพิจารณาทบทวนว่าสมควรใช้มาตรการดังกล่าวต่อไปหรือไม่ โดยต้องดำเนินการภายในระยะเวลาครั้งแรกของระยะเวลาที่กำหนดให้ใช้มาตรการปกป้องนั้น

LIRT

๗.๒๓ กำหนดให้คณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้องสามารถขยายเวลาการใช้มาตรการปกป้องได้ตามที่จำเป็น แต่เมื่อรวมกับระยะเวลาที่บังคับใช้อยู่เดิมแล้วต้องไม่เกินสิบปี เมื่อคณะกรรมการดังกล่าวเห็นสมควรหรือเมื่อมีคำร้องขอจากอุตสาหกรรมภายใน เนื่องจากเห็นว่า มีความจำเป็นต้องใช้มาตรการปกป้องต่อไปอีกเพื่อป้องกันมิให้เกิดความเสียหาย โดยมีหลักฐานแสดงว่าอุตสาหกรรมภายในอยู่ระหว่างการปรับตัว ทั้งนี้ มาตรการปกป้องที่ขยายเวลาการบังคับใช้ต้องไม่เข้มงวดเกินกว่ามาตรการที่ใช้บังคับอยู่เดิม (ร่างมาตรา ๓๖ และร่างมาตรา ๓๗)

มาตรา ๓๖ เมื่อคณะกรรมการเห็นสมควร หรือเมื่อมีคำร้องขอภายในระยะเวลาที่กระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนดจากผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันหรืออุตสาหกรรมภายใน ว่ามีความจำเป็นต้องขยายเวลาการบังคับใช้มาตรการปกป้องต่อไปอีกเพื่อป้องกันมิให้เกิดความเสียหาย โดยมีหลักฐานแสดงว่าอุตสาหกรรมภายในอยู่ระหว่างการปรับตัว ให้ขยายเวลาการบังคับใช้มาตรการปกป้องต่อไปอีกได้ตามที่จำเป็น แต่ทั้งนี้ ระยะเวลาที่บังคับใช้มาตรการปกป้องทั้งหมดเมื่อรวมระยะเวลาที่บังคับใช้อยู่เดิม ระยะเวลาที่ขยายออกไป และระยะเวลาที่บังคับใช้มาตรการปกป้องชั่วคราวแล้ว ต้องไม่เกินสิบปี และให้นำบทบัญญัติใน ส่วนที่ ๒ ส่วนที่ ๓ ส่วนที่ ๕ และส่วนที่ ๖ ของหมวด ๒ และหมวด ๓ มาใช้บังคับกับการพิจารณาขยายเวลาการบังคับใช้มาตรการปกป้องตามหมวดนี้ด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๓๗ มาตรการปกป้องที่ขยายเวลาการบังคับใช้ต่อไปอีกตามมาตรา ๓๖ ต้องไม่เข้มงวดเกินกว่ามาตรการที่ใช้บังคับอยู่ ณ ขณะเวลาที่ขอขยาย

๗.๒๔ กำหนดห้ามมิให้นำมาตรการปกป้องที่สิ้นสุดลงแล้ว มาบังคับใช้กับสินค้านำเข้านั้นอีก เว้นแต่ได้พ้นระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนด และกำหนดกรณีมาตรการปกป้องที่มีระยะเวลาบังคับใช้ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน อาจนำมาตรการปกป้องดังกล่าวมาบังคับใช้กับสินค้านำเข้านั้นได้อีก แต่ต้องเว้นระยะห่างจากการบังคับใช้ครั้งก่อนและเป็นไปตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๓๘)

มาตรา ๓๘ ในกรณีที่การบังคับใช้มาตรการปกป้องสิ้นสุดลง จะนำมาตรการปกป้องมาบังคับใช้กับสินค้านำเข้านั้นอีกมิได้ เว้นแต่จะได้พ้นระยะเวลาทั้งหนึ่งของระยะเวลาที่ได้เคยบังคับใช้มาก่อนหน้านั้น แต่ต้องไม่น้อยกว่าสองปี

การบังคับใช้มาตรการปกป้องที่มีระยะเวลาไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน อาจนำมาตรการปกป้องมาบังคับใช้กับสินค้านำเข้านั้นได้อีก เมื่อเว้นระยะห่างจากวันบังคับใช้มาตรการปกป้องครั้งก่อนอย่างน้อยหนึ่งปี และมีได้มีการบังคับใช้มาตรการปกป้องกับสินค้าดังกล่าวมากกว่าสองครั้ง ภายในระยะเวลาห้าปีก่อนหน้าวันบังคับใช้มาตรการนั้น

ผลกระทบจากการใช้มาตรการปกป้อง (หมวด ๕)

๗.๒๕ กำหนดการชดเชยผลกระทบจากการใช้มาตรการปกป้อง โดยให้คณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้องพิจารณาการชดเชยผลกระทบดังกล่าวโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๓๙)

มาตรา ๓๙ ในกรณีมีการใช้มาตรการปกป้องหรือขยายเวลาการใช้มาตรการปกป้องเกินกว่าสามปี อันทำให้ต้องทำความตกลงกับประเทศผู้ส่งออกที่ได้รับผลกระทบจากมาตรการปกป้อง ให้คณะกรรมการพิจารณากำหนดการชดเชยตามสิทธิที่พึงมีของประเทศผู้ส่งออกทั้งด้านสิทธิได้รับการลดหย่อนภาษีและพันธกรณีอื่น ให้ได้รับเท่าระดับเดิมตามความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ค.ศ. ๑๙๙๔ ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

การประกาศเผยแพร่ผลคำวินิจฉัย (หมวด ๖)

๗.๒๖ กำหนดว่าเมื่อมีคำวินิจฉัยขั้นสุดท้ายให้ยุติการพิจารณามาตรการปกป้องหรือให้กำหนดมาตรการปกป้อง หรือให้ขยายเวลาการใช้มาตรการปกป้อง ให้กรมการค้าต่างประเทศประกาศเผยแพร่ผลการไต่สวนต่อสาธารณะ (ร่างมาตรา ๔๐)

มาตรา ๔๐ เมื่อมีคำวินิจฉัยขั้นสุดท้ายให้ยุติการพิจารณามาตรการปกป้อง หรือให้กำหนดมาตรการปกป้อง หรือให้ขยายเวลาการใช้มาตรการปกป้อง ให้กรมการค้าต่างประเทศประกาศเผยแพร่ผลคำวินิจฉัย หรือรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับคำวินิจฉัยให้สาธารณชนทราบเป็นการทั่วไปโดยพลัน

ประกาศเผยแพร่ผลคำวินิจฉัยตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรการปกป้องตามความตกลงทางการค้าระหว่างประเทศ (หมวด ๗)

๗.๒๗ กำหนดกรณีที่มาตราการปกป้องตามความตกลงทางการค้าระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคีมีข้อกำหนดว่าด้วยการปกป้องแตกต่างไปจากร่างพระราชบัญญัตินี้ ให้การดำเนินการในเรื่องเกี่ยวกับขั้นตอนและเงื่อนไขการพิจารณา มาตรการปกป้อง ระยะเวลาการใช้มาตรการปกป้อง มาตรการปกป้องชั่วคราว และการทบทวน เป็นไปตามพันธกรณีที่ได้ตกลงกันไว้ในความตกลงนั้น ๆ (ร่างมาตรา ๔๑)

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่ความตกลงทางการค้าระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคีมีข้อกำหนดว่าด้วยการปกป้องแตกต่างไปจากที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ ในเรื่อง การพิจารณามาตรการปกป้อง การไต่สวน การกำหนดมาตรการปกป้อง การกำหนดมาตรการปกป้องชั่วคราว ระยะเวลาการใช้มาตรการปกป้อง และมาตรการปกป้องชั่วคราว การทบทวน หรือ

เรื่องอื่นที่เกี่ยวกับการกำหนดและการใช้มาตรการปกป้อง การดำเนินการในเรื่องดังกล่าวเกี่ยวกับ ขั้นตอนและเงื่อนไข ให้เป็นไปตามพันธกรณีที่ได้ตกลงกันไว้ในความตกลงนั้นๆ

๘. บทเฉพาะกาล

กำหนดรองรับการพิจารณากำหนดมาตรการปกป้องที่อยู่ระหว่างการดำเนินการตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยการกำหนดมาตรการปกป้องการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติการส่งออกป้อนอกและการนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ และรองรับการพิจารณามาตรการปกป้องที่ดำเนินการไปแล้วตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ดังกล่าวให้เป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ในส่วนที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕๒)

มาตรา ๕๒ บรรดาการพิจารณากำหนดมาตรการปกป้องหรือการใช้มาตรการปกป้องที่อยู่ระหว่างการดำเนินการตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยการกำหนดมาตรการปกป้องการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติการส่งออกป้อนอกและการนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๒๒ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

ส่วนการพิจารณาที่ดำเนินการไปแล้วตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ดังกล่าวให้ถือเป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ เฉพาะในส่วนที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๒๐๗๐ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. ที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้ความเห็นของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และประเด็นอภิปรายของคณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๑ ไปพิจารณาด้วย แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) ตรวจพิจารณา โดยมีผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ (กรมการค้าต่างประเทศและกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ) กระทรวงการคลัง (กรมศุลกากร) กระทรวงการต่างประเทศ (กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย) และกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควรจัดทำบันทึกประกอบร่างฯ ดังต่อไปนี้

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. ที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ เพื่อให้มีกฎหมายเฉพาะว่าด้วยมาตรการปกป้อง เนื่องจากประกาศกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยการกำหนดมาตรการปกป้องการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการส่งออกไปนอกและการนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันไม่ใช้กฎหมายที่บัญญัติขึ้นเพื่อใช้บังคับกับการกำหนดมาตรการปกป้องโดยตรง จึงมีข้อจำกัดด้านขอบเขตที่จะนำมาปรับใช้กับการกำหนดมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น กระทรวงพาณิชย์จึงเสนอให้มีกฎหมายเฉพาะว่าด้วยมาตรการปกป้องขึ้น โดยมีสาระสำคัญที่กำหนดขั้นตอนและวิธีการพิจารณาอันนำไปสู่การใช้มาตรการปกป้องดังนี้

(๑) การพิจารณากำหนดมาตรการปกป้อง มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

(๑.๑) การเริ่มต้นกระบวนการพิจารณา

(๑) การยื่นคำขอ กำหนดให้ภาคเอกชน (อุตสาหกรรมภายใน) หรือหน่วยงานของรัฐ (กรมการค้าต่างประเทศ) เป็นผู้มีสิทธิยื่นคำขอต่อกรมการค้าต่างประเทศ

LIART

และกำหนดให้อุตสาหกรรมภายในต้องยื่นแผนปรับตัวให้คณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้องพิจารณาด้วย เพื่อให้อุตสาหกรรมภายในดำเนินการปรับปรุงศักยภาพของตนให้สามารถแข่งขันกับสินค้านำเข้าจากต่างประเทศได้

(๒) การพิจารณาคำขอ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาคำขอ แล้วพบว่ามีมูลเกี่ยวกับการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นและก่อให้เกิดความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายใน (โดยความเสียหายหมายถึงความเสียหายอย่างร้ายแรงที่เกิดหรืออาจเกิดแก่อุตสาหกรรมภายใน ถ้าบทบัญญัติในร่างพระราชบัญญัตินี้มีได้แสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น) ให้กรรมการค้าต่างประเทศดำเนินการไต่สวนต่อไป

(๑.๒) การไต่สวน กำหนดให้กรรมการค้าต่างประเทศทำหน้าที่ไต่สวนการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นและความเสียหาย โดยให้ออกประกาศการไต่สวนและแจ้งให้ผู้มีส่วนได้เสียทราบเพื่อเปิดโอกาสให้โต้แย้งคัดค้านได้

(๑.๓) การพิจารณาความเสียหาย ให้คณะกรรมการพิจารณาความเสียหายที่เกิดหรืออาจเกิดขึ้นแก่อุตสาหกรรมภายใน โดยพิจารณาจากปัจจัยทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง เช่น อัตราและปริมาณการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น ส่วนแบ่งตลาดของสินค้านำเข้าที่เพิ่มขึ้น และกำไรขาดทุน เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นและความเสียหาย

(๑.๔) การกำหนดมาตรการปกป้องชั่วคราว ให้คณะกรรมการสามารถใช้มาตรการปกป้องชั่วคราวได้ ในกรณีที่หลักฐานชัดเจนว่าการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นก่อให้เกิดความเสียหาย ซึ่งหากดำเนินการล่าช้าจะก่อให้เกิดผลเสียหายที่ยากแก่การแก้ไข โดยให้ประกาศเรียกเก็บอากรชั่วคราวตามอัตราที่เหมาะสม

(๒) การยุติการพิจารณากำหนดมาตรการปกป้อง ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยขั้นที่สุดว่าไม่มีการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นหรือไม่มีความเสียหาย ก็ให้ยุติการพิจารณากำหนดมาตรการปกป้อง

(๓) การกำหนดมาตรการปกป้อง มาตรการปกป้องที่คณะกรรมการสามารถเลือกใช้ ได้แก่ การเรียกเก็บอากร การจำกัดปริมาณนำเข้า โดยจะจัดสรรปริมาณการนำเข้าหรือมาตรการอื่นใดนอกเหนือจากมาตรการดังกล่าวข้างต้นก็ได้

(๔) การกำหนดระยะเวลาในการพิจารณากำหนดมาตรการปกป้อง ให้คณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้องให้แล้วเสร็จภายใน ๑ ปี นับแต่วันประกาศไต่สวน

(๕) กำหนดระยะเวลาการใช้มาตรการปกป้องและการทบทวน ให้คณะกรรมการพิจารณากำหนดระยะเวลาการใช้มาตรการปกป้องตามที่เป็นแต่ไม่เกินสี่ปี และให้มีการทบทวนการใช้มาตรการปกป้องเพื่อพิจารณาผ่อนคลายหรือยุติมาตรการได้

(๖) การชดเชยผลกระทบจากการใช้มาตรการปกป้อง ให้คณะกรรมการพิจารณาการชดเชยผลกระทบดังกล่าวโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

(๗) การประกาศเผยแพร่ผลการไต่สวน เมื่อมีคำวินิจฉัยขั้นที่สุดให้ยุติการพิจารณามาตรการปกป้อง หรือให้กำหนดมาตรการปกป้อง หรือให้ขยายเวลาการใช้มาตรการปกป้อง ให้กรรมการค้าต่างประเทศประกาศเผยแพร่ผลการไต่สวนต่อสาธารณชน

(๘) การอุทธรณ์คำวินิจฉัยต่อศาล กำหนดให้บุคคลที่ไม่พอใจคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ สามารถอุทธรณ์ต่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยนั้น

(๙) การกำหนดมาตรการปกป้องตามความตกลงทางการค้าระหว่างประเทศอื่น กำหนดให้มีการพิจารณากำหนดมาตรการปกป้องที่อาจแตกต่างไปจากพระราชบัญญัตินี้ได้ เพื่อเป็นการรองรับความตกลงทางการค้าระหว่างประเทศที่ประเทศไทยจะเป็นภาคีในอนาคต สำหรับเกณฑ์การพิจารณาที่แตกต่าง ให้กำหนดในกฎกระทรวง

(๑๐) กำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้อง มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการกำหนดมาตรการปกป้องตามที่กฎหมายกำหนด

(๑๑) กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับการพิจารณามาตรการปกป้องที่ดำเนินการแล้วตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยการกำหนดมาตรการปกป้องการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการส่งออกและ การนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้เป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ในส่วนที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

๒. ข้อสังเกตของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ คณะกรรมการก้านกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๑ ได้พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว มีประเด็นอภิปรายและมติ ดังนี้

(๑) ข้อกำหนดปกป้องพิเศษ (special safeguard provisions) ของความตกลงองค์การการค้าโลกและความตกลงเขตการค้าเสรี (FTAs) ที่ไทยทำกับต่างประเทศ เช่น ออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ จะครอบคลุมเฉพาะสินค้าเกษตรบางรายการและกระบวนการใช้ไม่ยุ่งยาก หากมีการนำเข้าเกินปริมาณที่กำหนดก็สามารถปรับเพิ่มภาษีได้ทันทีโดยไม่ต้องมีกระบวนการไต่สวน แต่มาตรการปกป้องภายใต้ร่างพระราชบัญญัตินี้ใช้กับสินค้าทั่วไป ซึ่งต้องมีกระบวนการไต่สวนและพิสูจน์ความเสียหายที่ใช้เวลาและมีขั้นตอนมาก จึงไม่ควรนำข้อกำหนดปกป้องพิเศษมารวมไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

(๒) ร่างพระราชบัญญัตินี้เปิดโอกาสให้กรรมการค้าต่างประเทศยื่นขอให้คณะกรรมการพิจารณาไต่สวนได้

(๓) วัตถุประสงค์ เจือนไข และการบังคับใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด (AD) และการอุดหนุน (CVD) และมาตรการปกป้อง (safeguards) แตกต่างกัน ซึ่งการใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนเป็นการกำหนดอากรนำเข้าในอัตราเฉพาะราย และมีผลเฉพาะประเทศและบริษัทที่ทุ่มตลาดหรือให้การอุดหนุน แต่มาตรการปกป้องเป็นมาตรการฉุกเฉินเพื่อลดผลกระทบของการทะลักเข้าของสินค้าโดยพิจารณาปริมาณนำเข้าที่เพิ่มขึ้นเป็นหลัก หากนำมารวมในพระราชบัญญัติเดียวกันอาจทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ

LIRT

(๔) ให้กระทรวงพาณิชย์ประสานงานกับสำนักงานศาลยุติธรรมในส่วนที่เกี่ยวกับการกำหนดให้มีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการต่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ เพื่อให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศทราบล่วงหน้า เพื่อจะได้วางแผนด้านบุคลากร ให้มีความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญในการดำเนินคดีที่จะเกิดขึ้น เนื่องจากเรื่องนี้เป็นเรื่องใหม่และเกี่ยวข้องกับความตกลงระหว่างประเทศหลายฉบับ

๒.๒ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีความเห็นดังนี้

(๑) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อ้างอิงบทบัญญัติตามความตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยมาตรการปกป้องเป็นแนวทางหลักของการพิจารณากำหนดมาตรการปกป้อง ได้แก่ มาตรา ๑๙ ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยอัตราภาษีศุลกากรและการค้า ค.ศ. ๑๙๔๗ (General Agreement on Tariffs and Trade 1947: GATT 1947) และข้อ ๒ ถึงข้อ ๑๒ ของความตกลงว่าด้วยมาตรการปกป้อง (Agreement on Safeguards) แต่ไม่ได้กล่าวถึงบทบัญญัติความตกลงระหว่างประเทศอื่น ได้แก่ ข้อ ๕ ของข้อกำหนดปกป้องพิเศษ (special safeguard provisions) ของความตกลงเกษตร (Agreement on Agriculture) และข้อกำหนดว่าด้วยมาตรการปกป้องตามความตกลงเขตการค้าเสรีที่ประเทศไทยทำกับต่างประเทศ เช่น ออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ ซึ่งบทบัญญัติเหล่านี้ประเทศไทยสามารถกำหนดมาตรการปกป้องการนำเข้าสินค้าเกษตรบางชนิดที่เพิ่มขึ้นได้ โดยพิจารณาจากปริมาณการนำเข้า (volume trigger) หรือระดับราคา (price trigger) ไม่ต้องมีการพิสูจน์ความเสียหายที่เกิดจากการนำเข้าที่เพิ่มขึ้น ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัตินี้ควรครอบคลุมการดำเนินการตามข้อบัญญัติดังกล่าวด้วย โดยให้ความชัดเจนในเรื่องแนวทางและกลไกการกำหนดมาตรการปกป้องที่ไม่ต้องมีการไต่สวนพิสูจน์ความเสียหายสำหรับสินค้าเกษตรบางชนิด

(๒) ควรให้ส่วนราชการระดับกรมที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบการพัฒนาการผลิตสินค้าภายในประเทศที่อยู่ในข่ายได้รับการปกป้องตามร่างพระราชบัญญัตินี้เป็น “ผู้มีส่วนได้เสีย” ด้วย และควรให้ส่วนราชการเหล่านี้เป็นผู้มีสิทธิ หรือทำการแทนผู้มีสิทธิที่จะขอให้คณะกรรมการดำเนินการพิจารณากำหนดมาตรการปกป้องในกรณี que เห็นว่าการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นก่อให้เกิดความเสียหายแก่อุตสาหกรรมภายใน หรือควรให้กรมการค้าต่างประเทศโดยความร่วมมือกับส่วนราชการดังกล่าว สามารถขอให้คณะกรรมการดำเนินการพิจารณาได้

๓. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านการตรวจพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) ได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. และได้พิจารณาข้อสังเกตของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว มีการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวในสาระสำคัญสรุปได้ดังต่อไปนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมบทกติกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายที่จะให้มีกฎหมายเฉพาะว่าด้วยมาตรการปกป้อง และเพื่อให้

สอดคล้องกับความตกลงมาร์ราเกชจัดตั้งองค์การการค้าโลก ลงวันที่ ๑๕ เมษายน ค.ศ. ๑๙๙๔ ที่ประเทศไทยเป็นภาคี และในขณะเดียวกันเพื่อให้เป็นไปตามความตกลงทางการค้าระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่ประเทศไทยมีข้อผูกพันด้วย

๒. แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยาม (ร่างมาตรา ๓) ให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้นดังนี้

(๑) เพิ่มบทนิยามคำว่า “มาตรการปกป้อง” เพื่อกำหนดขอบเขตการบังคับใช้กฎหมายให้มีความชัดเจนว่า มาตรการปกป้องตามร่างพระราชบัญญัตินี้จะบังคับใช้กับการนำเข้าสินค้านำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นเท่านั้น

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมนิยามคำว่า “การนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น” ให้ถูกต้องและสอดคล้องกับข้อ ๒.๑ ของความตกลงว่าด้วยการปกป้อง

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมนิยามคำว่า “ความเสียหาย” ให้สอดคล้องกับข้อ ๔.๑ (เอ) และ (บี)^๑ ของความตกลงว่าด้วยการปกป้อง และเปลี่ยนตำแหน่งของบทนิยามดังกล่าวจากที่กำหนดไว้ในส่วนของความเสียหายที่กำหนดไว้ในส่วนของบทนิยาม (ร่างมาตรา ๓)

(๔) ตัดนิยามคำว่า “แผนปรับตัว” ออก เพราะการกำหนดให้ผู้ยื่นคำขอต้องยื่นแผนปรับตัว จะกลายเป็นเงื่อนไขสำคัญต่อการพิจารณาคำขอ ซึ่งหากไม่มีการยื่นแผนปรับตัวหรือไม่มีการปรับปรุงแผนปรับตัว คณะกรรมการจะยุติการพิจารณาคำขอนั้น ซึ่งหลักการดังกล่าวไม่สอดคล้องกับความตกลงว่าด้วยการปกป้อง

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมนิยามคำว่า “อุตสาหกรรมภายใน” ให้สอดคล้องกับข้อ ๔.๑ (ซี)^๑ ของความตกลงว่าด้วยการปกป้อง

^๑ Article 2 Conditions

1. A Member may apply a safeguard measure to a product only if that Member has determined, pursuant to the provisions set out below, that such product is being imported into its territory in such increased quantities, absolute or relative to domestic production, and under such conditions as to cause or threaten to cause serious injury to the domestic industry that produces like or directly competitive products.

^๒ Article 4 Determination of Serious Injury or Threat Thereof

1. For the purposes of this Agreement:

(a) "serious injury" shall be understood to mean a significant overall impairment in the position of a domestic industry;

(b) "threat of serious injury" shall be understood to mean serious injury that is clearly imminent, in accordance with the provisions of paragraph 2. A determination of the existence of a threat of serious injury shall be based on facts and not merely on allegation, conjecture or remote possibility; and

^๓ Article 4.1 For the purposes of this Agreement:

(c) in determining injury or threat thereof, a "domestic industry" shall be understood to mean the producers as a whole of the like or directly competitive products operating within the territory of a Member, or those whose collective output of the like or directly competitive products constitutes a major proportion of the total domestic production of those products.

LIRT

(๖) เพิ่มบทนิยามคำว่า “ประเทศกำลังพัฒนา” เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดหลักเกณฑ์การใช้มาตรการปกป้องกับประเทศกำลังพัฒนาไว้เป็นกรณีเฉพาะ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีเกณฑ์สำหรับพิจารณาว่าประเทศใดเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วหรือเป็นประเทศกำลังพัฒนา ทั้งนี้ ให้ดูการจัดกลุ่มประเทศจากบัญชีรายชื่อขององค์การสหประชาชาติ

๓. ตัดบทบัญญัติที่ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์มีอำนาจในการออกกฎกระทรวงได้ในทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติออก (ร่างมาตรา ๕) เพราะการที่จะกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีอำนาจออกกฎกระทรวงในเรื่องใดนั้น จะต้องอาศัยอำนาจตามกฎหมายแม่บทเป็นรายมาตรา

๔. เปลี่ยนตำแหน่งของหมวดว่าด้วย “คณะกรรมการ” มากำหนดไว้ในหมวด ๑ เนื่องจากสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คณะกรรมการมีบทบาทและอำนาจหน้าที่ในการพิจารณากำหนดมาตรการปกป้องอย่างมาก นอกจากนี้ ได้แก้ไขอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ และวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เหมาะสมยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๕ ถึงร่างมาตรา ๑๒)

๕. แก้ไขเพิ่มเติมขั้นตอนการพิจารณากำหนดมาตรการปกป้อง (หมวด ๒) ดังนี้

(๑) การเริ่มต้นกระบวนการพิจารณา กำหนดให้อุตสาหกรรมภายใน (ร่างมาตรา ๑๓) หรือกรรมการค้าต่างประเทศ (ร่างมาตรา ๑๔) เป็นผู้มีสิทธิยื่นคำขอให้คณะกรรมการดำเนินการพิจารณากำหนดมาตรการปกป้อง ในกรณีที่เห็นว่ามี การนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นและก่อหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่อุตสาหกรรมภายใน ส่วนรายละเอียดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอให้ออกเป็นประกาศกระทรวงพาณิชย์

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการพิจารณาความเสียหายที่เกิดขึ้นหรืออาจคุกคามอุตสาหกรรมภายใน (ร่างมาตรา ๑๖ และร่างมาตรา ๑๗) ให้พิจารณาจากปัจจัยต่าง ๆ ทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง โดยได้กำหนดให้สอดคล้องกับข้อ ๔.๒ (เอ) และ (บี)^๔ ของความตกลงว่าด้วยการปกป้อง นอกจากนี้ ได้เพิ่มเติมหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการพิจารณาความเสียหาย โดยให้ออกเป็นกฎกระทรวง

^๔ Article 4.2(a) In the investigation to determine whether increased imports have caused or are threatening to cause serious injury to a domestic industry under the terms of this Agreement, the competent authorities shall evaluate all relevant factors of an objective and quantifiable nature having a bearing on the situation of that industry, in particular, the rate and amount of the increase in imports of the product concerned in absolute and relative terms, the share of the domestic market taken by increased imports, changes in the level of sales, production, productivity, capacity utilization, profits and losses, and employment.

(b) The determination referred to in subparagraph (a) shall not be made unless this investigation demonstrates, on the basis of objective evidence, the existence of the causal link between increased imports of the product concerned and serious injury or threat thereof. When factors other than increased imports are causing injury to the domestic industry at the same time, such injury shall not be attributed to increased imports.

(๓) กำหนดขั้นตอนและหลักเกณฑ์การไต่สวน (ร่างมาตรา ๑๘ ถึงร่างมาตรา ๒๐) ให้สอดคล้องกับข้อ ๓.๑^๔ ของความตกลงว่าด้วยการปกป้อง โดยกำหนดให้มีการออกประกาศไต่สวนและแจ้งให้ผู้มีส่วนได้เสียทราบเพื่อเปิดโอกาสให้โต้แย้งคัดค้านได้ สำหรับรายละเอียดเกี่ยวกับการเสนอเอกสารหลักฐานเพื่อสนับสนุนหรือโต้แย้งคำขอ ให้ออกเป็นประกาศกระทรวงพาณิชย์

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดมาตรการปกป้องชั่วคราว (ร่างมาตรา ๒๒ และร่างมาตรา ๒๓) ให้สอดคล้องกับข้อ ๖^๖ ของความตกลงว่าด้วยการปกป้อง

๖. แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดและการใช้มาตรการปกป้อง (ร่างมาตรา ๒๖ ถึงร่างมาตรา ๓๑) โดยกำหนดให้มีการเรียกเก็บอากรขาเข้า จำกัดปริมาณการนำเข้า หรือจัดสรรปริมาณการนำเข้าตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับความตกลงว่าด้วยการปกป้อง”

^๔ Article 3 Investigation

1. A Member may apply a safeguard measure only following an investigation by the competent authorities of that Member pursuant to procedures previously established and made public in consonance with Article X of GATT 1994. This investigation shall include reasonable public notice to all interested parties and public hearings or other appropriate means in which importers, exporters and other interested parties could present evidence and their views, including the opportunity to respond to the presentations of other parties and to submit their views, *inter alia*, as to whether or not the application of a safeguard measure would be in the public interest. The competent authorities shall publish a report setting forth their findings and reasoned conclusions reached on all pertinent issues of fact and law.

^๖ Article 6 Provisional Safeguard Measures

In critical circumstances where delay would cause damage which it would be difficult to repair, a Member may take a provisional safeguard measure pursuant to a preliminary determination that there is clear evidence that increased imports have caused or are threatening to cause serious injury. The duration of the provisional measure shall not exceed 200 days, during which period the pertinent requirements of Articles 2 through 7 and 12 shall be met. Such measures should take the form of tariff increases to be promptly refunded if the subsequent investigation referred to in paragraph 2 of Article 4 does not determine that increased imports have caused or threatened to cause serious injury to a domestic industry. The duration of any such provisional measure shall be counted as a part of the initial period and any extension referred to in paragraphs 1, 2 and 3 of Article 7.

^๗ Article 2.2 Safeguard measures shall be applied to a product being imported irrespective of its source.

Article 5 Application of Safeguard Measures

1. A Member shall apply safeguard measures only to the extent necessary to prevent or remedy serious injury and to facilitate adjustment. If a quantitative restriction is used, such a measure shall not reduce the quantity of imports below the level of a recent period which shall be the average of imports in the last three representative years for which statistics are available, unless clear justification is given that a different level is necessary to prevent or remedy serious injury. Members should choose measures most suitable for the achievement of these objectives.

(มีต่อหน้าถัดไป)

LIRT

๗. แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับใช้มาตรการปกป้องกับสินค้าที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศกำลังพัฒนา (ร่างมาตรา ๓๒) ให้สอดคล้องกับข้อ ๙^๔ ของความตกลงว่าด้วยการปกป้อง

๘. แก้ไขถ้อยคำ “การประกาศเผยแพร่ผลการไตสวน” เป็น “การประกาศเผยแพร่ผลคำวินิจฉัย” เพื่อให้ถูกต้องยิ่งขึ้น และเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขการประกาศเผยแพร่ผลคำวินิจฉัย โดยให้ออกเป็นกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๔๐)

๙. ตัดเรื่องการอุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการต่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศออก เพราะเป็นสิทธิของคู่กรณีที่จะนำคดีขึ้นสู่ศาลได้ตามกระบวนการยุติธรรมอยู่แล้ว

๑๐. แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในส่วนของการกำหนดมาตรการปกป้องตามความตกลงทางการค้าระหว่างประเทศอื่น จากหลักการที่กำหนดไว้ว่า หากมีข้อกำหนดว่าด้วยการปกป้องแตกต่างไปจากร่างพระราชบัญญัตินี้ ให้กำหนดเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณามาตรการปกป้องที่แตกต่างได้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖)

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๗)

2. (a) In cases in which a quota is allocated among supplying countries, the Member applying the restrictions may seek agreement with respect to the allocation of shares in the quota with all other Members having a substantial interest in supplying the product concerned. In cases in which this method is not reasonably practicable, the Member concerned shall allot to Members having a substantial interest in supplying the product shares based upon the proportions, supplied by such Members during a previous representative period, of the total quantity or value of imports of the product, due account being taken of any special factors which may have affected or may be affecting the trade in the product.

(b) A Member may depart from the provisions in subparagraph (a) provided that consultations under paragraph 3 of Article 12 are conducted under the auspices of the Committee on Safeguards provided for in paragraph 1 of Article 13 and that clear demonstration is provided to the Committee that (i) imports from certain Members have increased in disproportionate percentage in relation to the total increase of imports of the product concerned in the representative period, (ii) the reasons for the departure from the provisions in subparagraph (a) are justified, and (iii) the conditions of such departure are equitable to all suppliers of the product concerned. The duration of any such measure shall not be extended beyond the initial period under paragraph 1 of Article 7. The departure referred to above shall not be permitted in the case of threat of serious injury.

^๔ Article 9 Developing Country Members

1. Safeguard measures shall not be applied against a product originating in a developing country Member as long as its share of imports of the product concerned in the importing Member does not exceed 3 per cent, provided that developing country Members with less than 3 per cent import share collectively account for not more than 9 per cent of total imports of the product concerned.

2. A developing country Member shall have the right to extend the period of application of a safeguard measure for a period of up to two years beyond the maximum period provided for in paragraph 3 of Article 7. Notwithstanding the provisions of paragraph 5 of Article 7, a developing country Member shall have the right to apply a safeguard measure again to the import of a product which has been subject to such a measure, taken after the date of entry into force of the WTO Agreement, after a period of time equal to half that during which such a measure has been previously applied, provided that the period of non-application is at least two years.

LIRT

ได้แก้ไขให้การกำหนดมาตรการปกป้องตามความตกลงทางการค้าระหว่างประเทศอื่นที่ประเทศไทยเป็นภาคีที่มีข้อกำหนดว่าด้วยการปกป้องแตกต่างไปจากร่างพระราชบัญญัตินี้ ให้การดำเนินการในเรื่องเกี่ยวกับขั้นตอนและเงื่อนไขการพิจารณามาตรการปกป้อง ระยะเวลาการใช้มาตรการปกป้อง มาตรการปกป้องชั่วคราว และการทบทวน ตามพันธกรณีที่ได้ตกลงกันไว้ในความตกลงนั้น ๆ (ร่างมาตรา ๔๑)

๑๑. แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในส่วนของบทเฉพาะกาลให้ถูกต้องยิ่งขึ้น โดยบัญญัติรองรับการพิจารณากำหนดมาตรการปกป้องที่อยู่ระหว่างการดำเนินการตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔๒)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กรกฎาคม ๒๕๕๐

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติ
มาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้า
ที่เพิ่มขึ้น พ.ศ.

**คำชี้แจงความจำเป็นในการตรากฎหมาย
ร่างพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ.**

เหตุผลและความจำเป็นในการตรากฎหมาย

๑. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

เพื่อให้สามารถกำหนดมาตรการในการปกป้องอุตสาหกรรมภายในที่ได้รับ ความเสียหายอันเกิดจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น อันเนื่องมาจากการเปิดตลาดตามพันธกรณี ตามความตกลงขององค์การการค้าโลก และความตกลงเขตการค้าเสรี โดยการเรียกเก็บอากร เพิ่มขึ้นจากอัตราที่ใช้อยู่เดิม หรือกำหนดมาตรการห้ามนำเข้า หรือกำหนดโควตาในการนำเข้า หรือมาตรการอื่น ๆ ทำนองเดียวกัน

๒. ผู้รับผิดชอบภารกิจ

การกำหนดมาตรการห้ามนำเข้าและการกำหนดโควตาในการนำเข้า เป็นมาตรการที่เป็นคำสั่งทางปกครอง จึงเป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบ ในการควบคุมดูแลการส่งออกและนำเข้า คือ กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ โดยกระบวนการพิจารณาและตัดสินใจในขั้นสุดท้าย โดยคำวินิจฉัยและคำสั่งของคณะกรรมการ ที่ประกอบด้วยผู้แทนส่วนราชการและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและการค้า

๓. ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

เนื่องจากตามความตกลงขององค์การการค้าโลกและความตกลงเขตการค้าเสรี มีบทบัญญัติเกี่ยวกับมาตรการปกป้อง (Safeguards) ที่กำหนดให้ประเทศภาคีสมาชิกสามารถใช้ มาตรการปกป้องอุตสาหกรรมภายในที่เกิดความเสียหายจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นได้ เช่น ในกรณีที่มีการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นจนมีผลเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายใน ก็ให้ภาคีสมาชิกสามารถใช้ มาตรการปกป้อง เช่น กำหนดมาตรการเรียกเก็บอากรนำเข้าเพิ่มขึ้นจากอัตราเดิม กำหนด มาตรการห้ามนำสินค้าเข้า หรือกำหนดโควตานำเข้า เพื่อเยียวยาให้อุตสาหกรรมภายในให้มีเวลา ปรับตัวเพื่อแข่งขันกับสินค้าที่นำเข้าไป แต่ขณะนี้ประเทศไทยยังไม่มีพระราชบัญญัติรองรับเรื่องนี้ โดยตรง จึงจำเป็นต้องมีพระราชบัญญัตินี้

๔. ความซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น

ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่ซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น ๆ ถึงแม้ปัจจุบันจะมีพระราชบัญญัติ การส่งออกไปนอกและการนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๒๒ ใช้อยู่ ซึ่ง เป็นพระราชบัญญัติที่สามารถกำหนดมาตรการในการจำกัดการนำเข้าได้แต่ไม่สามารถเรียกเก็บอากร

ขาเข้าที่เป็นมาตรการสำคัญมาตรการหนึ่งในการปกป้องการนำเข้า และพระราชบัญญัติดังกล่าว ไม่ได้กำหนดความหมายของอุตสาหกรรมภายใน ขั้นตอนและวิธีการในการได้สวน การพิจารณา ความเสียหาย การกำหนดมาตรการชั่วคราว การปรับตัวของอุตสาหกรรมภายใน การชดเชย ความเสียหาย จึงไม่สอดคล้องกับความตกลงว่าด้วยการปกป้องขององค์การการค้าโลก นอกเหนือจากพระราชบัญญัติการส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๒๒ แล้วยังมีพระราชบัญญัติอีกฉบับหนึ่ง คือ พระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาด และการอุดหนุนซึ่งสินค้านำเข้าจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่พระราชบัญญัตินี้กำหนด เป็นบทบัญญัติที่กำหนดมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุน ซึ่งเป็นไปตามความตกลง ว่าด้วยการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนขององค์การการค้าโลก ซึ่งถือว่าการค้า ที่ไม่เป็นธรรมและมีวิธีการในการดำเนินการแตกต่างจากการกำหนดมาตรการปกป้อง และที่สำคัญ มาตรการตามพระราชบัญญัตินี้มีเพียงมาตรการเรียกเก็บอากรเท่านั้น ไม่สามารถใช้มาตรการ จำกัดปริมาณนำเข้าได้

๕. การระงับบุคคลและความคุ้มครอง

ในกรณีที่มีการกำหนดมาตรการปกป้อง เช่น เรียกเก็บอากรนำเข้า การจำกัด ปริมาณการนำเข้าย่อมมีผลกระทบต่อผู้นำเข้าสินค้านั้น ๆ แต่มีความคุ้มครอง คือ สามารถปกป้อง อุตสาหกรรมภายในเพื่อให้มีเวลาปรับตัวเพื่อแข่งขันกับสินค้านำเข้าได้ จึงเป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจ โดยรวม

๖. ความพร้อมของรัฐ

รัฐมีหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบกำกับดูแลการนำเข้าส่งออกอยู่แล้ว คือ กรมการค้า ต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ ซึ่งมีความพร้อมที่จะรับผิดชอบภาระหน้าที่นี้อยู่แล้ว

๗. ความซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่น

ไม่มี

๘. วิธีการทำงานและตรวจสอบ

การดำเนินงานในเรื่องนี้ เป็นไปตามขั้นตอนตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติและ อนุบัญญัติ การพิจารณากำหนดมาตรการปกป้องเป็นการวินิจฉัยของคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วย ผู้แทนจากภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง

LIART

๙. อำนาจในการตราอนุบัญญัติ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติให้ตราอนุบัญญัติเป็นกฎกระทรวงและประกาศกระทรวง โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

๑๐. การรับฟังความคิดเห็น

ในการยกร่างพระราชบัญญัติ ได้จัดให้มีการประชุมสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นแล้ว ดังนี้

๑) การรับฟังความคิดเห็นจากผู้แทนสำนักกฎหมายที่เป็นที่ปรึกษากฎหมายให้แก่ผู้ประกอบการระหว่างประเทศ

๒) การประชุมสัมมนาเพื่อรับความคิดเห็นจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องและภาคเอกชน เช่น ผู้แทนจากกรมการค้าต่างประเทศ ผู้แทนจากกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ผู้แทนจากกระทรวงการต่างประเทศ ผู้แทนจากกรมศุลกากร ผู้แทนจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้แทนจากสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ผู้แทนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ผู้แทนสมาคมธนาคารไทย

๓) รับฟังความคิดเห็นจากคณะกรรมการว่าด้วยมาตรการปกป้องของกระทรวงพาณิชย์ ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจากกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับการค้าและการผลิต ตลอดจนผู้แทนจากภาคเอกชนและผู้ทรงคุณวุฒิ

๔) ส่งร่างพระราชบัญญัติเข้ารับฟังความคิดเห็นในเว็บไซต์ของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๙

มาตรการปกป้องการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น (Safeguard Measure: SG)

มาตรการปกป้องการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น เป็นมาตรการทางการค้าที่ประเทศผู้นำเข้าใช้ในการคุ้มครองอุตสาหกรรมภายในที่ได้รับความเสียหาย หรือมีแนวโน้มที่จะได้รับความเสียหายจากการนำเข้าที่เพิ่มมากขึ้นมากกว่าปกติ เพื่อเปิดโอกาสให้อุตสาหกรรมภายในของประเทศดังกล่าวสามารถปรับตัวให้สามารถแข่งขันกับสินค้านำเข้าได้

1. การใช้มาตรการ SG ของไทย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

- ประกาศกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการกำหนดมาตรการปกป้องการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. 2542
- ประกาศกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการกำหนดมาตรการปกป้องการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2548

2. ปัจจัยสำคัญในการพิจารณาใช้มาตรการ SG

- ปริมาณการนำเข้าสินค้าเพิ่มขึ้นอย่างมาก ไม่ว่าจะเพิ่มปริมาณเพิ่มขึ้นจริงอย่างชัดเจน (Absolute Increased) หรือ ปริมาณเพิ่มขึ้นโดยเปรียบเทียบ (Relative Increased) ระหว่างปริมาณนำเข้ากับปริมาณการผลิตในประเทศ
- การนำเข้าที่เพิ่มขึ้นนั้น เป็นผลจากเหตุการณ์ที่ไม่อาจคาดการณ์ล่วงหน้าได้ (Unforeseen Development)
- การนำเข้าที่เพิ่มขึ้นนั้นก่อให้เกิดหรือคุกคามให้เกิด “ความเสียหายอย่างร้ายแรง” (Serious Injury or Threat thereof) ต่ออุตสาหกรรมภายใน ทั้งนี้ ปัจจัยหลักในการพิจารณาความเสียหายได้แก่

- อัตราและปริมาณการเพิ่มขึ้นของสินค้านำเข้า
- การเพิ่มขึ้นของส่วนแบ่งตลาดในประเทศของสินค้านำเข้า
- การเปลี่ยนแปลงระดับการขาย
- การเปลี่ยนแปลงระดับการผลิต
- การเปลี่ยนแปลงระดับการใช้กำลังการผลิต
- การเปลี่ยนแปลงระดับกำไร/ขาดทุน
- การเปลี่ยนแปลงระดับการจ้างงาน
- ข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี)

3. ประเภทของมาตรการ Safeguards

3.1 Global Safeguards (SG) คือ

มาตรการ SG ภายใต้อาณัติของความตกลงว่าด้วยมาตรการ SG ของ WTO และ Article X ของ GATT 1994 ที่ใช้บังคับกับสินค้านำเข้าจากทุกประเทศโดยไม่คำนึงถึงแหล่งที่มาของสินค้า

3.2 Bilateral Safeguards หรือ Transitional Safeguards คือ

มาตรการ SG สองฝ่ายภายใต้อาณัติของความตกลงการค้าเสรี หรือความตกลงสองฝ่ายอื่น ๆ ซึ่งใช้บังคับกับสินค้านำเข้าเฉพาะจากประเทศคู่ภาคี และใช้กับสินค้าที่อยู่ในรายการสินค้าลด/ เลิกอากรศุลกากรระหว่างกัน

3.3 Special Safeguards (SSG) คือ

- มาตรการปกป้องพิเศษภายใต้อาณัติของความตกลงเกษตรของ WTO ที่ใช้บังคับกับสินค้าเกษตรที่ผูกพันไว้กับ WTO ซึ่งนำเข้าจากทุกประเทศ
- มาตรการปกป้องพิเศษ ภายใต้อาณัติของความตกลงการค้าเสรีที่ใช้บังคับกับสินค้าที่มีความอ่อนไหว (sensitive) ที่ภาคี 2 ฝ่ายกำหนดร่วมกัน

4. ผู้มีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ใช้มาตรการ SG คือ

4.1 อุตสาหกรรมภายในผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกัน (Like product) หรือแข่งขันโดยตรง (directly competitive) กับสินค้านำเข้าที่ถูกพิจารณา (product under consideration) ซึ่งมีปริมาณการผลิตเป็นสัดส่วนใหญ่ (a major proportion) ของปริมาณการผลิตรวมทั้งประเทศ โดยอาจเป็นผู้ผลิตรายใหญ่รายเดียว หรือหลายรายที่มีผลผลิตรวมกันเป็นสัดส่วนใหญ่

4.2 หน่วยงานผู้มีอำนาจในการไต่สวน (กรมการค้าต่างประเทศ) เปิดไต่สวนเอง (กรณีที่ไม่มีการยื่นคำร้องขอของอุตสาหกรรมภายในตาม 4.1) หากกรมการค้าต่างประเทศเห็นว่าการนำเข้าสินค้าเพิ่มขึ้น และมีหลักฐานว่ามีความเสียหายเกิดขึ้นกับอุตสาหกรรมภายใน ซึ่งเป็นผลจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นนั้น

5. ข้อกำหนดในการใช้มาตรการ SG

5.1 มาตรการ SG จะใช้บังคับกับสินค้านำเข้าจากทุกประเทศโดยไม่คำนึงถึงแหล่งที่มาของสินค้า ซึ่งเป็นไปตามหลักการปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง (Most-Favored Nation: MFN) ยกเว้นมาตรการ Bilateral SG และ Special SG ภายใต้อาณัติการค้าเสรี จะใช้บังคับเฉพาะสินค้าจากประเทศคู่ภาคี

5.2 ให้ใช้มาตรการ SG เท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันหรือบำบัดความเสียหาย และเพื่อให้อุตสาหกรรมภายในมีระยะเวลาในการปรับตัว

5.3 เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามข้อ 5.2 อุตสาหกรรมภายในที่ยื่นคำร้องขอให้ไต่สวน ต้องทำแผนการปรับตัวขึ้นต่อกรมการค้าต่างประเทศภายในกำหนด 3 เดือนนับแต่วันประกาศใช้ มาตรการ SG

5.4 มาตรการ Global SG มีข้อกำหนดว่าไม่ให้ใช้มาตรการ Global SG กับสินค้าที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศกำลังพัฒนา ครอบคลุมในส่วนแบ่งการนำเข้าจากประเทศนั้น ไม่เกินร้อยละ 3 ของปริมาณการนำเข้าสินค้านั้น โดยรวม แต่ทั้งนี้สินค้าที่นำเข้าจากประเทศกำลังพัฒนาทั้งหลายที่มีส่วนแบ่งการนำเข้าไม่เกินร้อยละ 3 นั้น รวมกันแล้วต้องไม่เกินร้อยละ 9 ของปริมาณการนำเข้าสินค้านั้น โดยรวม

6. รูปแบบและระยะเวลาในการบังคับใช้มาตรการ SG

6.1 มาตรการปกป้องชั่วคราว (Provisional Measure)

หากพิจารณาในเบื้องต้นพบว่า การนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นได้ก่อให้เกิดความเสียหาย และเป็นสถานการณ์วิกฤต ซึ่งหากดำเนินการล่าช้าจะก่อให้เกิดผลเสียหาย ยากต่อการแก้ไข ประเทศ ผู้ใช้มาตรการสามารถใช้มาตรการปกป้องชั่วคราวได้ โดยมีเงื่อนไข ดังนี้

- มาตรการที่ใช้ควรอยู่ในรูปของการเพิ่มอากรขาเข้า เพื่อให้จ่ายต่อการคืนในกรณีที่ไต่สวนแล้วไม่พบความเสียหาย
- ระยะเวลาที่ใช้ต้องไม่เกิน 200 วัน
- หากผลการไต่สวนพบว่า การนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นไม่ได้ก่อให้เกิดความเสียหาย จะต้องคืนอากรที่เรียกเก็บเพิ่มให้แก่ผู้นำเข้า

6.2 มาตรการปกป้องทั่วไป (Global SG)

- สามารถดำเนินการใช้มาตรการทางภาษี หรือจำกัดปริมาณการนำเข้า
- ใช้บังคับได้ในระยะเวลาที่จำเป็น แต่ไม่เกินครั้งละ 4 ปี นับแต่วันประกาศบังคับใช้
- กรณีจำเป็น สามารถขยายระยะเวลาการใช้มาตรการ ทั้งนี้ ระยะเวลาที่บังคับใช้ทั้งหมดซึ่งรวมทั้งระยะเวลาที่บังคับใช้มาตรการชั่วคราวแล้วต้องไม่เกิน 10 ปี สำหรับประเทศกำลังพัฒนา และ 8 ปี สำหรับประเทศพัฒนาแล้ว

7. ขั้นตอนและกระบวนการใช้มาตรการ SG

- อุตสาหกรรมภายใน ยื่นคำร้องขอตามแบบที่กำหนดต่อกรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ เพื่อขอให้เปิดการไต่สวน
- กรมการค้าต่างประเทศ พิจารณาคำร้องขอว่ามีมูลหรือไม่ หากมีมูลจะประกาศเปิดการไต่สวน โดยจะต้องแจ้ง WTO เพื่อแจ้งเวียนประเทศสมาชิกทราบ และแจ้งรัฐบาลประเทศผู้ส่งออก รวมทั้งจัดส่งแบบสอบถามให้ผู้มีส่วนได้เสีย

- กรมการค้าต่างประเทศดำเนินการไต่สวนความเสียหาย โดยพิจารณาจากปัจจัยหลัก 8 ปัจจัยที่กล่าวไว้ข้างต้น และปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี) และนำเสนอผลการไต่สวนต่อคณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้อง (คปป.) เพื่อวินิจฉัย

- คปป. วินิจฉัยผลการไต่สวนและนำเสนอ รมว. พาณิชย์พิจารณาเห็นชอบ
- รมว. พาณิชย์พิจารณาคำวินิจฉัย หากเห็นชอบ กรมการค้าต่างประเทศจะออกประกาศบังคับใช้มาตรการ

การแก้ต่างเมื่อสินค้าไทยถูกประเทศคู่ค้าฟ้องภายใต้มาตรการ SG

ในกรณีที่สินค้าจากไทยถูกประเทศคู่ค้าไต่สวนเพื่อใช้มาตรการ SG กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ ในฐานะหน่วยงานที่รับผิดชอบทั้งด้านไต่สวนประเทศคู่ค้าและแก้ต่างเมื่อถูกประเทศคู่ค้าไต่สวน จะร่วมกับผู้ส่งออกและหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อกำหนดกลยุทธ์และแนวทางการแก้ต่าง และยกประเด็นต่อสู้ตามกระบวนการในแต่ละขั้นตอนของการไต่สวน

1. การดำเนินการของประเทศที่ฟ้องสินค้าไทย
 - แจ้งประกาศเปิดไต่สวนพร้อมเหตุผลในการเปิดต่อ WTO เพื่อให้เวียนประเทศสมาชิกทราบ
 - มีหนังสือแจ้งการเปิดไต่สวนและแบบสอบถามมายังผู้ผลิต / ผู้ส่งออก (ที่ทราบ) โดยตรง
 - มีหนังสือแจ้งการเปิดไต่สวนไปยังสถานทูตไทยประจำประเทศที่เปิดไต่สวน
2. การแก้ต่างของผู้ส่งออก / ผู้ผลิต
 - ประสานกรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ เพื่อหารือกำหนดกลยุทธ์ในการแก้ต่าง / ต่อสู้
 - รวบรวมข้อมูลปริมาณการส่งออก และข้อมูลการนำเข้าสินค้าที่ถูกฟ้องของประเทศที่เปิดไต่สวนในเวลา 3-5 ปี (ตามระยะเวลาของข้อมูลที่ใช้ในการไต่สวน) เพื่อตรวจสอบว่าสินค้าไทยที่ถูกฟ้อง อยู่ในข่ายได้รับการยกเว้นจากการใช้มาตรการตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดหรือไม่
 - รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตอบแบบสอบถาม และเตรียมบุคลากรในการตอบแบบสอบถามดังกล่าว
 - ตรวจสอบกรอบเวลาในการตอบแบบสอบถาม และการเข้าร่วมให้ข้อคิดเห็น เพื่อให้ทันระยะเวลาที่กำหนด

LIART

ส่วนที่ ๓

ภาคผนวก :

- ร่างพระราชบัญญัติมาตรการการปกป้องจากการนำเข้าสู่สินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๓/๑๗๕๕๓

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่
สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เลขรับ..... 169
วันที่..... 8 ส.ค. 2550
เวลา..... 11.30 น.

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

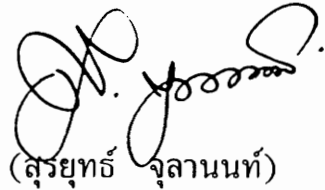
สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติ
มาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล
มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
(ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๑ ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

(สุรยุทธ์ จุลานนท์)

นายกรัฐมนตรี

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ

รับที่..... 169 / ๑๕๕๐

วันที่..... 8 / ๘ / ๕๐

เวลา..... 11.30 น.

สำนักการประชุม

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๕๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๖-๗

โทรสาร ๐ ๒๓๕๖ ๐๔๖๕

(K459/F-๓)

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
วันที่ ๒6 / 8 / ๕๐ วันที่ 8 / ๗๓ / ๕๐
เวลา 12.10 น. น.ช.
Legislative Institutional Repository of Thailand
สำนักการประชุม

ร่างฯ ที่ สคก. ตรวจสอบพิจารณาแล้ว
เรื่องเสร็จที่ ๔๖๒/๒๕๕๐

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น

เหตุผล

เนื่องจากประกาศกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยการกำหนดมาตรการปกป้องการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการส่งออกป้อนอกและการนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันยังมีข้อจำกัดด้านขอบเขตที่จะนำมาปรับใช้กับการกำหนดมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น จึงสมควรให้มีกฎหมายเฉพาะว่าด้วยมาตรการปกป้อง และโดยที่ประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีความตกลงมาร์ราเกชจัดตั้งองค์การการค้าโลก ลงวันที่ ๑๕ เมษายน ค.ศ. ๑๙๙๕ ซึ่งกำหนดให้ประเทศสมาชิกมีสิทธิที่จะใช้มาตรการปกป้องตามความตกลงองค์การการค้าโลกได้ และเพื่อให้เป็นไปตามความตกลงทางการค้าระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่ประเทศไทยมีข้อผูกพัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
มาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้า
ที่เพิ่มขึ้น

ที่เพิ่มขึ้น

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมาตรการปกป้องจากการ
นำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“มาตรการปกป้อง” หมายความว่า มาตรการที่กำหนดขึ้นเพื่อป้องกันและ
เยียวยาความเสียหายอันเกิดจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น

“การนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น” หมายความว่า การนำเข้ามาในราชอาณาจักร
ซึ่งสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งในปริมาณเพิ่มขึ้น , ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน หรือโดยการ
เปรียบเทียบกับการผลิตภายในประเทศ

“ความเสียหาย” หมายความว่า

(๑) ความเสียหายอย่างร้ายแรงที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายใน โดยเป็นความ
เสียหายโดยรวมที่ชัดเจนที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายใน หรือ

(๒) ความเสียหายอย่างร้ายแรงที่คุกคามอุตสาหกรรมภายใน โดยเป็นความ
เสียหายที่ชัดเจนว่าใกล้จะเกิดแก่อุตสาหกรรมภายใน

“อุตสาหกรรมภายใน” หมายความว่า ผู้ผลิตที่ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันภายในประเทศ หรือผู้ผลิตที่ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันซึ่งมีปริมาณผลผลิตรวมกันแล้วเป็นสัดส่วนที่สำคัญของปริมาณการผลิตภายในประเทศของสินค้าดังกล่าว

“สินค้าชนิดเดียวกัน” หมายความว่า สินค้าที่มีลักษณะเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันอย่างมากกับสินค้านำเข้าที่เพิ่มขึ้น และให้หมายรวมถึงสินค้าที่แข่งขันโดยตรงกับสินค้าดังกล่าวด้วย

“ผู้มีส่วนได้เสีย” หมายความว่า

(๑) ผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกสินค้านำเข้าที่เพิ่มขึ้นซึ่งอยู่ในต่างประเทศ ผู้นำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น หรือสมาคมในทางการค้าที่มีสมาชิกส่วนใหญ่เป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าสินค้าดังกล่าว แล้วแต่กรณี

(๒) รัฐบาลของประเทศผู้ส่งออกสินค้านำเข้าที่เพิ่มขึ้น

(๓) ผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันภายในประเทศ หรือสมาคมในทางการค้าที่มีสมาชิกส่วนใหญ่เป็นผู้ผลิตสินค้าดังกล่าว

(๔) บุคคลอื่นตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนด

“ประเทศกำลังพัฒนา” หมายความว่า ประเทศตามบัญชีรายชื่อขององค์การสหประชาชาติที่จัดอยู่ในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนา

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้อง

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของแต่ละกระทรวง

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการ

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้อง” ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม อธิบดีกรมการค้าภายใน อธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนเจ็ดคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ และให้อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศเป็นกรรมการและเลขานุการ

LIRT

ให้อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศแต่งตั้งข้าราชการของกรมการค้าต่างประเทศ เป็นผู้ช่วยเลขานุการของคณะกรรมการ
การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศ เศรษฐศาสตร์ การบัญชีและการเงิน การคลัง นิติศาสตร์ การเกษตรและการอุตสาหกรรม

มาตรา ๖ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณากำหนดมาตรการปกป้องตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) พิจารณากำหนดการชดเชยตามมาตรา ๓๙
- (๓) ให้คำแนะนำในการออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้
- (๔) พิจารณาแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ
- (๕) ปฏิบัติการอื่นตามที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี
ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบสองปี ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิออกจากตำแหน่ง เป็นจำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมดโดยวิธีจับสลาก และให้ถือว่าการออกจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิโดยวิธีจับสลากเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นความผิดลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

มาตรา ๙ ในกรณีตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิว่างลงก่อนครบกำหนดวาระ ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนโดยเร็ว เว้นแต่วาระการอยู่ในตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่จะมีการแต่งตั้งใหม่เหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการแต่งตั้งก็ได้

ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งอยู่ในตำแหน่ง
เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๑๐ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่า
กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม
หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานใน
ที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่ง
ในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็น
เสียงชี้ขาด

กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียในเรื่องที่ต้องวินิจฉัยชี้ขาด ห้ามมิให้กรรมการผู้นั้น
เข้าร่วมประชุมในเรื่องนั้น

ในการประชุม ถ้ามีความเห็นแย้ง ให้บันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้
ในรายงานการประชุมด้วย แต่กรรมการคนใดจะขอให้รวมความเห็นแย้งของตนไว้ในคำวินิจฉัย
ก็ได้

มาตรา ๑๑ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้คณะกรรมการมีอำนาจ
ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

มาตรา ๑๒ ให้นำมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการ
โดยอนุโลม

หมวด ๒

การพิจารณากำหนดมาตรการปกป้อง

ส่วนที่ ๑

การเริ่มต้นกระบวนการพิจารณา

มาตรา ๑๓ ผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันที่มีผลผลิตตามเกณฑ์ที่กระทรวงพาณิชย์
ประกาศกำหนด หรือผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันที่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกัน
รายอื่นที่มีผลผลิตรวมกันตามเกณฑ์ที่กระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนด เป็นผู้ที่มีสิทธิขอให้
คณะกรรมการดำเนินการพิจารณากำหนดมาตรการปกป้อง ในกรณี que เห็นว่ามีการนำเข้าสินค้า
ชนิดนั้น ๆ ที่เพิ่มขึ้นและก่อให้เกิดความเสียหายแก่อุตสาหกรรมภายใน โดยให้ยื่นคำขอต่อ

กรมการค้าต่างประเทศ พร้อมหลักฐานและข้อมูลที่แสดงให้เห็นว่ามีการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น และก่อให้เกิดความเสียหายแก่อุตสาหกรรมภายใน

การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กำหนดในประกาศกระทรวงพาณิชย์

เมื่อคำขอมีรายละเอียดและหลักฐานครบถ้วนถูกต้องแล้ว ให้กรมการค้า ต่างประเทศเสนอคำขอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณา

มาตรา ๑๔ ถ้ากรมการค้าต่างประเทศเห็นว่ามีหลักฐานการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น และก่อให้เกิดความเสียหายแก่อุตสาหกรรมภายใน ให้กรมการค้าต่างประเทศยื่นคำขอให้ คณะกรรมการดำเนินการพิจารณา

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาคำขอตามมาตรา ๑๓ หรือ มาตรา ๑๔ แล้วพบว่ามีการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นและมีความเสียหาย ให้กรมการค้าต่างประเทศ ดำเนินการได้สวนต่อไปโดยไม่ชักช้า

ถ้าคณะกรรมการพิจารณาคำขอแล้วพบว่าไม่มีการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นหรือ ไม่มีความเสียหาย ให้กรมการค้าต่างประเทศแจ้งผลการพิจารณาดังกล่าวให้ผู้ยื่นคำขอทราบ โดยไม่ชักช้า

ส่วนที่ ๒

ความเสียหาย

มาตรา ๑๖ การพิจารณาว่ามีความเสียหายที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายใน อันเนื่องมาจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น ให้พิจารณาจากปัจจัยทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะ ปัจจัยดังต่อไปนี้

- (๑) อัตราและปริมาณของการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น
- (๒) ส่วนแบ่งตลาดของสินค้านำเข้าที่เพิ่มขึ้น
- (๓) การเปลี่ยนแปลงของระดับการขาย
- (๔) การเปลี่ยนแปลงของระดับผลผลิต
- (๕) การเปลี่ยนแปลงของระดับผลิตภาพ
- (๖) การเปลี่ยนแปลงของระดับกำลังการผลิตที่ใช้จริง
- (๗) การเปลี่ยนแปลงของระดับกำไรและขาดทุน
- (๘) การเปลี่ยนแปลงของระดับการจ้างงาน

การพิจารณาความเสียหายตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้พิจารณาจากหลักฐานที่ชัดเจน แล้ว ต้องปรากฏว่าความเสียหายนั้นเป็นผลมาจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น หากมีความเสียหาย

เกิดขึ้นเนื่องจากเหตุอื่นในเวลาเดียวกัน นอกจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น มิให้นำความเสียหายที่เกิดจากเหตุอื่นนั้นมาเป็นข้อพิจารณา

การพิจารณาความเสียหายตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๗ การพิจารณาว่ามีความเสียหายที่อาจคุกคามอุตสาหกรรมภายใน ให้พิจารณาจากปัจจัยตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงและมีใช้จากข้อกล่าวหา การคาดเดา หรือความเป็นไปได้ที่ห่างไกล

ส่วนที่ ๓

การไต่สวน

มาตรา ๑๘ ในการพิจารณากำหนดมาตรการปกป้อง ให้กรรมการค้าต่างประเทศเป็นผู้มีอำนาจไต่สวนข้อมูลการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นและความเสียหาย เริ่มต้นการไต่สวนโดยการออกประกาศไต่สวนการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นและความเสียหาย ในวารสารของทางราชการหรือโดยวิธีอื่นใดเพื่อให้สาธารณชนรับรู้

ให้กรรมการค้าต่างประเทศแจ้งประกาศไต่สวนให้ผู้ยื่นคำขอและผู้มีส่วนได้เสียทราบด้วย

หลักเกณฑ์ของประกาศไต่สวนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กรรมการค้าต่างประเทศประกาศกำหนด โดยอย่างน้อยต้องประกอบด้วยรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ระบุสินค้านำเข้าที่ถูกไต่สวน
- (๒) วันเริ่มไต่สวน
- (๓) ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นและความเสียหาย

มาตรา ๑๙ ในระหว่างการไต่สวน ให้กรรมการค้าต่างประเทศเปิดโอกาสให้ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก และผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ เสนอหลักฐาน เอกสาร และแสดงความเห็นสนับสนุนหรือโต้แย้งคำขอของผู้ยื่นคำขอ โดยอย่างน้อยที่สุดต้องแสดงว่าคำขอนั้นเป็นประโยชน์ต่อสาธารณชนหรือไม่

การเสนอหลักฐานและเอกสารตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในประกาศกระทรวงพาณิชย์

LIART

มาตรา ๒๐ เมื่อได้ดำเนินการไต่สวนการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นและความเสียหายเสร็จแล้ว ให้กรรมการค้าต่างประเทศสรุปผลการไต่สวน และเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาต่อไป

มาตรา ๒๑ ข้อมูลที่โดยสภาพเป็นข้อมูลลับหรือเป็นข้อมูลที่ถูกนำเสนอข้อมูลได้ขอให้อือเป็นความลับและมีเหตุผลที่รับฟังได้ ให้ปฏิบัติต่อข้อมูลนั้นอย่างเปิดเผย เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากผู้นำเสนอข้อมูล ในกรณีนี้ กรรมการค้าต่างประเทศอาจขอให้ผู้ให้ข้อมูลจัดทำข้อสรุปของข้อมูลในลักษณะที่ไม่เป็นความลับก็ได้ หากผู้นำเสนอข้อมูลไม่สามารถจัดทำข้อสรุปในลักษณะที่ไม่เป็นความลับได้ ก็ให้แสดงเหตุผลไว้ด้วย

ในกรณีที่กรรมการค้าต่างประเทศเห็นว่า ค่าขอให้อือข้อมูลเป็นความลับนั้นไม่มีเหตุผลเพียงพอและผู้ให้ข้อมูลไม่ยินยอมจะให้เผยแพร่หรือเปิดเผยไม่ว่าเป็นการทั่วไปหรือในรูปแบบของข้อสรุป กรรมการค้าต่างประเทศอาจไม่นำข้อมูลนั้นมาประกอบการพิจารณา เว้นแต่จะมีการพิสูจน์จนเป็นที่พอใจจากแหล่งข้อมูลอื่นที่เหมาะสมว่าข้อมูลนั้นเป็นข้อมูลที่ต้องการ

ส่วนที่ ๔

การกำหนดมาตรการปกป้องชั่วคราว

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่กรรมการค้าต่างประเทศพิจารณาข้อมูลเบื้องต้นแล้วปรากฏหลักฐานชัดเจนว่าการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นก่อให้เกิดความเสียหายหรือกำลังคุกคามที่จะก่อความเสียหาย ซึ่งหากดำเนินการล่าช้าจะก่อให้เกิดผลเสียหายที่ยากแก่การแก้ไข ให้กรรมการค้าต่างประเทศเสนอเรื่องให้คณะกรรมการเพื่อพิจารณากำหนดมาตรการปกป้องชั่วคราว

มาตรา ๒๓ ถ้าคณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่ามีความจำเป็นต้องกำหนดมาตรการปกป้องชั่วคราว ก็ให้ประกาศเรียกเก็บอากรชั่วคราวตามอัตราที่เห็นว่าเหมาะสม

อากรชั่วคราวที่เรียกเก็บตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเป็นอากรขาเข้าที่เพิ่มขึ้นจากอัตราที่พึงต้องเสียตามที่กำหนดในพิกัดอัตราศุลกากร หรือประกาศเรียกเก็บอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรที่ใช้อยู่ในขณะนำเข้า และให้นำบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรมาใช้บังคับแก่การเรียกเก็บอากรชั่วคราวเสมือนอากรดังกล่าวเป็นอากรขาเข้าตามกฎหมายนั้น และให้กรมศุลกากรเก็บรักษาอากรชั่วคราวที่เก็บได้ไว้เพื่อปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ จนกว่าจะสิ้นเหตุที่ต้องปฏิบัติตามมาตราดังกล่าว

การเรียกเก็บอากรชั่วคราวให้มีระยะเวลาใช้บังคับไม่เกินสองร้อยวัน

ส่วนที่ ๕

การยุติการพิจารณากำหนดมาตรการปกป้อง

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่คณะกรรมการวินิจฉัยชั้นที่สุดว่าไม่มีการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น หรือไม่มีความเสียหาย การพิจารณากำหนดมาตรการปกป้องเป็นอันยุติ และให้กรรมการค้าต่างประเทศแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบพร้อมออกประกาศแจ้งผลการวินิจฉัยด้วย

ในกรณีที่มีการเก็บอากรชั่วคราวตามมาตรา ๒๓ ให้คืนโดยไม่ชักช้า

หลักเกณฑ์ และวิธีการคืนอากรชั่วคราว ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยศุลกากร และระเบียบพิธีการทางศุลกากรที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ ๖

ระยะเวลาในการพิจารณากำหนดมาตรการปกป้อง

มาตรา ๒๕ การเริ่มต้นกระบวนการพิจารณากำหนดมาตรการปกป้องจนถึงการดำเนินการให้มีคำวินิจฉัยชั้นที่สุดว่าให้มีการกำหนดมาตรการปกป้อง หรือคำวินิจฉัยชั้นที่สุดว่าไม่มีการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นหรือไม่มีความเสียหายและให้ยุติการพิจารณา ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันประกาศใช้ ส่วนเว้นแต่กรณีมีเหตุจำเป็น ให้ขยายเวลาได้อีกไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

หมวด ๓

การกำหนดและการใช้มาตรการปกป้อง

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยชั้นที่สุดว่ามีการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นและมีความเสียหาย ให้กำหนดมาตรการปกป้องภายใต้บทบัญญัติแห่งหมวดนี้ โดยจะกำหนดมาตรการใดมาตรการหนึ่ง หรือหลายมาตรการพร้อมกันก็ได้ ดังต่อไปนี้

(๑) เรียกเก็บอากรตามอัตราที่กำหนด

(๒) จำกัดปริมาณนำเข้า

(๓) มาตรการอื่นใดนอกเหนือจาก (๑) และ (๒) ที่มีผลเป็นการลดหรือจำกัดปริมาณการนำเข้า เพื่อให้ผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันหรืออุตสาหกรรมภายในมีโอกาสดำเนินการตามแผนปรับตัว ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

มาตรา ๒๗ ภายใต้บังคับหมวด ๗ มาตรการปกป้องที่จะกำหนดขึ้นนั้น ให้ใช้บังคับกับสินค้านำเข้าที่เพิ่มขึ้นโดยไม่คำนึงถึงแหล่งที่มาของสินค้า และให้ใช้เท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันหรือเยียวยาความเสียหายและเพื่อให้ผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันหรืออุตสาหกรรมภายในมีระยะเวลาในการปรับตัว

มาตรา ๒๘ ในกรณีกำหนดมาตรการปกป้องโดยการเรียกเก็บอากร อากรที่เรียกเก็บ ให้ถือเป็นอากรที่เพิ่มขึ้นจากอัตราที่พึงต้องเสียตามที่กำหนดในพิกัดอัตราศุลกากรหรือประกาศเรียกเก็บอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรที่ใช้อยู่ในขณะนำเข้า และให้นำบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรมาใช้บังคับแก่การเรียกเก็บอากรดังกล่าวเสมือนเป็นอากรขาเข้าตามกฎหมายนั้น

มาตรา ๒๙ ในกรณีกำหนดมาตรการปกป้องโดยการจำกัดปริมาณการนำเข้า ต้องไม่ทำให้ปริมาณการนำเข้าลดลงต่ำกว่าปริมาณการนำเข้าที่ผ่านมา เว้นแต่จะเป็นที่ปรากฏโดยชัดแจ้งว่ามีความจำเป็นต้องจำกัดปริมาณการนำเข้าจนทำให้ปริมาณการนำเข้าลดลงกว่าเดิมจึงจะป้องกันหรือเยียวยาความเสียหายได้

การพิจารณาปริมาณการนำเข้าที่ผ่านมาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนด

มาตรา ๓๐ ในกรณีกำหนดมาตรการปกป้องโดยการจัดสรรปริมาณการนำเข้า คณะกรรมการจะมอบหมายให้กรมการค้าต่างประเทศเจรจาจัดสรรปริมาณการนำเข้า กับประเทศผู้ส่งออกรายใหญ่ก็ได้

ในกรณีที่ไม่สามารถทำความตกลงจัดสรรปริมาณการนำเข้าตามวรรคหนึ่งได้ ให้จัดสรรปริมาณการนำเข้าแก่ประเทศผู้ส่งออกตามสัดส่วนของปริมาณหรือมูลค่าทั้งหมดของสินค้าที่นำเข้าก่อนหน้านี้ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งที่เหมาะสม โดยให้คำนึงถึงปัจจัยพิเศษที่อาจมีผลกระทบต่อการค้าสินค้าดังกล่าวด้วย

ในช่วงเวลาที่ใช้มาตรการตามวรรคหนึ่ง ห้ามมิให้ผู้ใดนำเข้าสินค้านั้น เว้นแต่จะได้รับหนังสือรับรองการนำเข้าที่ออกให้โดยกรมการค้าต่างประเทศไปแสดงต่อพนักงานศุลกากรในการนำเข้า

หนังสือรับรองการนำเข้าตามวรรคสาม ให้เป็นไปตามแบบที่กระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนด

มาตรา ๓๑ ในกรณีของความเสียหายที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายใน หากปรากฏว่าปริมาณการนำเข้าจากบางประเทศได้เพิ่มขึ้นในอัตราที่ไม่ได้สัดส่วนกับปริมาณการนำเข้ารวมที่เพิ่มขึ้น คณะกรรมการจะกำหนดจัดสรรปริมาณการนำเข้าตามหลักเกณฑ์ที่เห็นว่าเหมาะสมโดยไม่ใช้หลักเกณฑ์ตามที่กำหนดในมาตรา ๓๐ ก็ได้ แต่ทั้งนี้ ต้องปรึกษาหารือกับประเทศผู้ส่งออก

รายใหญ่ภายใต้กำกับของคณะกรรมการว่าด้วยมาตรการปกป้องขององค์การการค้าโลกก่อน โดยแสดงให้เห็นคณะกรรมการดังกล่าวเห็นว่าปริมาณการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นของบางประเทศไม่ได้ สัดส่วนกับปริมาณการนำเข้ารวมที่เพิ่มขึ้น และมีเหตุผลอันสมควรที่จะไม่จัดสรรปริมาณการ นำเข้าตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๓๐ และการจัดสรรปริมาณการนำเข้าที่กำหนดขึ้น ในกรณีนี้เป็นธรรมต่อผู้ส่งออกทุกราย

การกำหนดจัดสรรปริมาณการนำเข้าตามวรรคหนึ่ง ต้องมีระยะเวลาใช้บังคับไม่เกิน สี่ปี

มาตรา ๓๒ มิให้นำมาตรการปกป้องมาบังคับใช้กับสินค้าที่มีแหล่งกำเนิดจาก ประเทศกำลังพัฒนา หากส่วนแบ่งการนำเข้าสินค้าจากประเทศนั้นไม่เกินร้อยละสามของปริมาณ การนำเข้ารวมของสินค้านั้น แต่ทั้งนี้สินค้าที่นำเข้าจากประเทศกำลังพัฒนาที่มีส่วนแบ่งการนำเข้า น้อยกว่าร้อยละสามทั้งหลายนั้น รวมกันแล้วต้องมีปริมาณไม่เกินร้อยละเก้าของปริมาณการนำเข้า รวมของสินค้านั้น

หมวด ๔

ระยะเวลาในการใช้มาตรการปกป้องและการทบทวน

มาตรา ๓๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๑ วรรคสอง และมาตรา ๓๖ มาตรการ ปกป้องที่ประกาศใช้ ให้มีผลบังคับใช้ในระยะเวลาเท่าที่จำเป็นแต่ไม่เกินสี่ปีนับแต่วันประกาศ ใช้บังคับ

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่มาตรการปกป้องมีผลบังคับใช้เกินกว่าหนึ่งปี ให้ผ่อนคลาย มาตรการดังกล่าวลงตามลำดับ

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่มาตรการปกป้องมีผลบังคับใช้เกินกว่าสามปี ให้ คณะกรรมการพิจารณาทบทวนว่าสมควรใช้มาตรการดังกล่าวต่อไปหรือไม่ โดยต้องดำเนินการ ภายในระยะเวลาครั้งแรกของระยะเวลาที่กำหนดให้ใช้มาตรการปกป้องนั้น

มาตรา ๓๖ เมื่อคณะกรรมการเห็นสมควร หรือเมื่อมีคำร้องขอภายในระยะเวลา ที่กระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนดจากผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันหรืออุตสาหกรรมภายใน ว่ามี ความจำเป็นต้องขยายเวลาการบังคับใช้มาตรการปกป้องต่อไปอีกเพื่อป้องกันมิให้เกิดความ เสียหาย โดยมีหลักฐานแสดงว่าอุตสาหกรรมภายในอยู่ระหว่างการปรับตัว ให้ขยายเวลาการ บังคับใช้มาตรการปกป้องต่อไปอีกได้ตามที่จำเป็น แต่ทั้งนี้ ระยะเวลาที่บังคับใช้มาตรการปกป้อง ทั้งหมด เมื่อรวมระยะเวลาที่บังคับใช้อายุเต็ม ระยะเวลาที่ขยายออกไป และระยะเวลาที่บังคับใช้ มาตรการปกป้องชั่วคราวแล้ว ต้องไม่เกินสี่ปี และให้นำบทบัญญัติในส่วนที่ ๒ ส่วนที่ ๓ ส่วนที่ ๕

และส่วนที่ ๖ ของหมวด ๒ และหมวด ๓ มาใช้บังคับกับการพิจารณาขยายเวลาการบังคับใช้
มาตรการปกป้องตามหมวดนี้ด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๓๗ มาตรการปกป้องที่ขยายเวลาการบังคับใช้ต่อไปอีกตามมาตรา ๓๖
ต้องไม่เข้มงวดเกินกว่ามาตรการที่ใช้บังคับอยู่ ณ ขณะเวลาที่ขอขยาย

มาตรา ๓๘ ในกรณีที่การบังคับใช้มาตรการปกป้องสิ้นสุดลง จะนำมาตรการ
ปกป้องมาบังคับใช้กับสินค้าเข้านั้นอีกมิได้ เว้นแต่จะได้พ้นระยะเวลาครึ่งหนึ่งของระยะเวลาที่ได้
เคยบังคับใช้มาก่อนหน้านั้น แต่ต้องไม่น้อยกว่าสองปี

การบังคับใช้มาตรการปกป้องที่มีระยะเวลาไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน อาจนำ
มาตรการปกป้องมาบังคับใช้กับสินค้าเข้านั้นได้อีก เมื่อเว้นระยะห่างจากวันบังคับใช้มาตรการ
ปกป้องครั้งก่อนอย่างน้อยหนึ่งปี และมีได้มีการบังคับใช้มาตรการปกป้องกับสินค้าดังกล่าว
มากกว่าสองครั้ง ภายในระยะเวลาห้าปีก่อนหน้าวันบังคับใช้มาตรการนั้น

หมวด ๕

ผลกระทบจากการใช้มาตรการปกป้อง

มาตรา ๓๙ ในกรณีที่มีการใช้มาตรการปกป้องหรือขยายเวลาการใช้มาตรการ
ปกป้องเกินกว่าสามปี อันทำให้ต้องทำความตกลงกับประเทศผู้ส่งออกที่ได้รับผลกระทบจาก
มาตรการปกป้อง ให้คณะกรรมการพิจารณากำหนดการชดเชยตามสิทธิที่พึงมีของประเทศ
ผู้ส่งออกทั้งด้านสิทธิได้รับการลดหย่อนภาษีและพันธกรณีอื่น ให้ได้รับเท่าระดับเดิมตามความ
ตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ค.ศ. ๑๙๙๔ ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

หมวด ๖

การประกาศเผยแพร่ผลคำวินิจฉัย

มาตรา ๔๐ เมื่อมีคำวินิจฉัยขั้นที่สุดให้ยุติการพิจารณามาตรการปกป้อง หรือ
ให้กำหนดมาตรการปกป้อง หรือให้ขยาย เวลาการใช้มาตรการปกป้อง ให้กรรมการต่างประเทศ
ประกาศเผยแพร่ผลคำวินิจฉัย หรือรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับคำวินิจฉัยให้สาธารณชนทราบ
เป็นการทั่วไปโดยพลัน

ประกาศเผยแพร่ผลคำวินิจฉัยตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

LIRT

หมวด ๗

มาตรการปกป้องตามความตกลงทางการค้าระหว่างประเทศ

มาตรา ๕๑ ในกรณีที่ความตกลงทางการค้าระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคีมีข้อกำหนดว่าด้วยการปกป้องแตกต่างไปจากที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ ในเรื่อง การพิจารณามาตรการปกป้อง การไต่สวน การกำหนดมาตรการปกป้อง การกำหนดมาตรการปกป้องชั่วคราว ระยะเวลาการใช้มาตรการปกป้อง และมาตรการปกป้องชั่วคราว การทบทวน หรือ เรื่องอื่นที่เกี่ยวกับการกำหนดและการใช้มาตรการปกป้อง การดำเนินการในเรื่องดังกล่าวเกี่ยวกับ ขั้นตอนและเงื่อนไข ให้เป็นไปตามพันธกรณีที่ได้ตกลงกันไว้ในความตกลงนั้น ๆ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๒ บรรดาการพิจารณากำหนดมาตรการปกป้องหรือการใช้มาตรการปกป้องที่อยู่ระหว่างการดำเนินการตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยการกำหนดมาตรการปกป้องการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติการส่งออก ไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๒๒ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้ บังคับ ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

ส่วนการพิจารณาที่ดำเนินการไปแล้วตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ดังกล่าว ให้ถือเป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ เฉพาะในส่วนที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี